

تغییرات
کابینه استرالیا در
پی شکایت‌های تجاوز
و آزار جنسی

خلیل زاد و مارشال دوستم در انقرد در مورد صلح افغانستان گفت‌وگو کردند

اطلاعات روز: زلمی خلیل زاد، نماینده ویژه ویزه‌ی امریکا در امور صلح افغانستان در جریان سفرش به ترکیه با مارشال عبدالرشید دوستم...

صفحه ۲

جریانات ال‌مکوسیه افغانستان | طنز

صفحه ۳

آغاز کمپین واکسین پوکیویس از یک سال کروناپی؛

وزارت صحت خواهان همکاری طالبان شد

صفحه ۴

کشتی باربری که کانال سوئز را مسدود کرده بود، حرکت کرد

صفحه ۶

یادداشت روز

مبارزه با فساد مستلزم نگاه صادقانه است

به تازگی رییس‌جمهور غنی گفته است که نیمی از عواید کشور دزدی می‌شود. اعتراف به واقعیت که سال‌هاست افغانستان را در جایگاه فاسدترین کشور جهان نشانده است. بدون شک برای رییس‌جمهور این اعتراف به همان میزان که تلخ است، گویای نگاه غیرصادقانه‌ی رییس‌جمهور در زمینه مبارزه با فساد است. حکومت تحت رهبری رییس‌جمهور غنی در طول این سال‌ها غیر از شعارهای دهن‌پرکن، در عمل برای مبارزه با فساد کار جدی نکرده است. در نتیجه‌ی این سیاست دوگانه، فساد به بخشی از وضعیت حاکم و قدرت‌مندتر از قانون بدل شده است. ارزیابی نهادهای ناظر بیرونی و داخلی از وضعیت مبارزه با فساد در افغانستان ناامیدکننده و مؤید این ادعا است که تحت زعامت آقای غنی مسأله‌ی مبارزه با فساد تنها روی کاغذ بوده است. حکومت افغانستان در نهادسازی برای مبارزه با فساد نیز ناکام بوده است. نهادهای ساخته‌شده به‌طور مطلق سیاسی، مقطعی و حکومتی بوده است. در حال حاضر هیچ نهادی مستقل که از سفارش‌های حکومتی تأثیرپذیر نباشد وجود ندارد...

۲

نهمین نشست وزیران خارجه‌ی قلب آسیا - روند استانبول امروز در تاجیکستان برگزار می‌شود

۲

دیدهبان حقوق بشر از قطر خواست قانون قیمومیت مرد بر زن را لغو کند

۶

برای ثبت موثرهای «راست فرمان» سه ماه مهلت تعیین شد

اطلاعات روز: ریاست عمومی ترافیک اعلام کرده است که براساس یک طرزالعمل جدید روند ثبت موثرهای راست فرمان (دست پاکستان) از سوم ماه جاری در کابل و ولایات آغاز شده است...

۲

افغانستان و تاجیکستان پنج تفاهم‌نامه‌ی همکاری امضا کردند

۲

تحلیل ۴

راهکار گفت‌وگوی صلح پایدار (۱)

این همایش شناخته شد. با توجه به داغ شدن روند گفت‌وگوهای صلح، لازم دانستم که آن را نشر کنم. چکیده صلح در جهان امروزی تعریف گسترده‌تری نسبت به گذشته دارد. منظور از صلح و امنیت در روابط بین‌الملل، آرامش و ثبات در جامعه‌ی جهانی است...

یادداشت: این مقاله را دو سال پیش نوشتم و در همایش «گفتمان علمی صلح و حل منازعه» که به تاریخ ۲۶ تا ۲۷ حمل ۱۳۹۸ در دانشگاه کابل برگزار شد، ارائه کردم. این مقاله در «همایش ملی نقد و واکاوی سیستم‌های حقوقی، سیاسی و مدیریتی افغانستان» که از سوی دانشگاه غالب در کابل برگزار شد نیز ارائه و مستحق جایزه‌ی نخست

تحلیل ۵

آفت فرصت‌طلبی و منافع شخصی در بازار سیاست‌ورزی افغانستان

آنچه زیر چتر سیاست‌ورزی در بازار سیاست افغانستان جریان دارد، این تصور را ایجاد می‌کند که اکثر سیاستمداران عضو «حزب باد» می‌باشند. حزب باد، کنایه‌ای برای سیاستمداران فرصت‌طلب است که...

۳

نگار

«سوگ تاریخ»

مجموعه‌ی اعتراضی بر سیاه‌روزی میراث‌های فرهنگی افغانستان

پرکاری مینیاتوریستی که سه دهه عمرش را صرف رشد هنرهای مینیاتوری، تذهیب و نقاشی کرده، این روزها تنها یک دلیل دارد؛ اعتراض به نادیده‌گرفتن نام افغانستان به ثبت هنر مینیاتور در سازمان یونسکو و کارکرد ضعیف حکومت افغانستان در حفاظت از میراث‌های تاریخی - فرهنگی افغانستان. «سوگ تاریخ» سوژه جدید عبدالناصر صوابی، مینیاتورپست، نقاش و استاد دانشگاه است که در قالب هنر مینیاتوری حال روز ناخوش دست‌کم شش بنای بزرگ تاریخی کشور را به تصویر کشیده است. آقای صوابی در گفت‌وگو با اطلاعات روز می‌گوید مجموعه مینیاتور «سوگ تاریخ» اعتراض به زبان هنر است تا حکومت به مسئولیت‌هایش در بخش پاسداری از هنر و فرهنگ پی ببرد. هنرمندی که از آینده‌ی هنر مینیاتور در افغانستان نگران است، در گوشه‌ی خلوتی نشسته و می‌خواهد با...

خانه موفقیت

The TOEFL HOUSE

Unlock the World with TOEFL

شعبه (کوه سنگی): کوه سنگی، گولابی دوخلافه، ایستگاه سابقه.
شعبه (برچی): برچی، ایستگاه مغازه، کوجه اول باغ خان.
شعبه (سليم كلون): سرکه چهل متره، چهارراهی سلیم کلون.

0747 994 244
0745 651 844
0747 918 200

toeflhouse@gmail.com TOEFL House

ادامه‌یادداشت‌روز

به همین علت پدیده‌ی شرم‌آور عدالت‌گزینی در افغانستان باب شده است. حتا مسأله‌ی مبارزه با فساد برای ارگ به رویه‌ای برای تصفیه حساب سیاسی بدل شده است. در حدود هفت سال حکومت آقای غنی کسانی که در تیم ارگ نبوده‌اند یا محاکمه‌ی آنان هزینه‌ی سیاسی نداشته‌اند، به دادگاه کشانده شده‌اند. اما در سوی دیگر، بسیاری از دانه‌درشت‌های نزدیک به تیم رییس‌جمهور به‌رغم ادعای گسترده‌ی فساد علیه آن‌ها نه‌تنها محاکمه نشده که به عالی‌ترین مقام‌های حکومتی رسیده‌اند.

یک نمونه‌ی روشن نهادسازی ناکام حکومت برای مبارزه با فساد تشکیل کمیسیون مستقل مبارزه با فساد اداری است. این کمیسیون اول که پس از چند سال تأخیر، درست در زمانی ایجاد شد که حکومت برای شرکت در نشست ژنو آمادگی می‌گرفت. در قدم بعدی پس از ایجاد این کمیسیون، گروه کاری مشترک جامعه مدنی اعلام کرد که کمیسیون مبارزه با فساد اداری به‌گونه‌ی سیاسی ایجاد شده است. از طرف دیگر، ادعاهایی وجود دارد که اعضای کمیسیون سفارشی‌گزینش می‌شود. این آخرین نمونه و البته یکی از نمونه‌های ناکام نهادسازی برای مبارزه با فساد است. مرکز ویژه عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری، معاونت اختصاصی مبارزه با فساد اداری در دادستانی کل و اداره‌ی عالی بازرسی نمونه‌های دیگری از نهادهای ناکام است که نتوانسته به مسئولیت‌های‌شان عمل کند.

تا زمانی که نظارت مستمر، مستقل و چندجانبه برای جلوگیری از فساد وجود نداشته باشد، زمینه‌ی مناسب برای رشد فساد وجود دارد. اکنون فساد بر چشمه‌های عایداتی ابعادی چنان حیرت‌آور یافته که حتا رییس‌جمهور ناگزیر از اعتراف به آن شده است. مقصر در ج‌هاول این وضعیت خود رییس‌جمهور است. به حکم این‌که براساس قانون، رییس‌جمهور مسئول و صاحب اختیار است، پاسخ‌گوی نابه‌سامانی‌ها نیز هست. در سال‌های حکومت‌داری اشرف غنی عمدتاً افرادی متصدی وزارت مالیه بوده‌اند که از نظر سیاسی بسیار نزدیک و جز متحدان اصلی رییس‌جمهور بوده‌اند. آقایان همایون قیومی، اکلیل حکیمی هر دو از متحدان اصلی و حلقه‌ی مشاوران و نزدیکان آقای غنی بودند. این دو فرد منهدم به چند مورد فساد و از جمله‌ی آن، فساد اداری و مالی در جمع‌آوری سالم مالیه از کریدیت‌های مصرفی سیم‌کارت‌های شهروندان و سوءمدیریت در ساختن و اجرایی‌کردن سیستم ریل‌تایم بودند. در رده‌های پایین‌تر وزارت مالیه نیز عمدتاً افراد معتمد رییس‌جمهور صاحب صلاحیت‌اند. از این‌رو، پای رییس‌جمهور در این فساد افسارگسیخته بیش از هر کس دیگری دخیل است.

قبلاً هم رییس‌جمهور در حرف مدعی اقدامات جدی شده است. همین چند ماه قبل گفته بود کسانی را که به فساد و حیف‌ومیل دست داشته باشند «از پا آویزان می‌کند»، اما در عمل هیچ کاری نکرده است. مبارزه با فساد نیازمند فضای آزادی بیان، اجتماع و حق نظارت عمومی است. همین حالا برای رسانه‌های افغانستان دسترسی به معلومات از گمرک‌های افغانستان یا سایر چشمه‌های عایداتی به‌سان گذشتن از هفت خوان رستم است. دسترسی آزادانه به اطلاعات و نظارت عمومی شهروندان اگر وجود نداشته باشد، حکومت اگر در صدد کشف حقایق باشد، باز هم اسیر افراد و نهادهایی است که برای پیشبرد منافع شخصی و گروهی خود تمام توان خود را برای پنهان‌کردن حقایق به‌کار می‌گیرند و برای فساد بیشتر حاشیه امن‌تری می‌سازند؛ زیرا فساد همواره با نظارت عمومی رابطه معکوس دارد.

افغانستان و تاجیکستان پنج تفاهم‌نامه‌ی همکاری امضا کردند

رییس‌جمهور غنی صبح دیروز (دوشنبه، ۹ حمل) در رأس یک هیأت بلندرتبه‌ی دولتی در یک سفر رسمی دو روزه به تاجیکستان رفت. هدف از سفر آقای غنی شرکت و سخنرانی در نهمین نشست وزیران خارجه‌ی قلب آسیا - روند استانبول گفته شده است. این نشست قرار است امروز سه‌شنبه با حضور وزیران خارجه‌ی ۱۴ کشور و رییس‌ان‌جمهور افغانستان و تاجیکستان برگزار شود. وزیران خارجه‌ی افغانستان و تاجیکستان به‌صورت مشترک ریاست این نشست را بر عهده خواهند داشت. تقویت اجماع منطقه‌ای در مورد صلح افغانستان، توسعه‌ی همکاری‌های سیاسی، امنیتی و اقتصادی میان کشورهای منطقه از موضوعات اصلی بحث در این نشست خواهد بود.

اطلاعات روز: افغانستان و تاجیکستان پنج تفاهم‌نامه‌ی همکاری را در بخش‌های مختلف امضا کرده‌اند.

این تفاهم‌نامه‌ها در جریان سفر رییس‌جمهور اشرف غنی به تاجیکستان امضا شده است.

آقای غنی و امام‌علی رحمان، رییس‌جمهور تاجیکستان در هنگام امضای این تفاهم‌نامه‌ها حضور داشته‌اند.

در خبرنامه‌ی ارگ ریاست‌جمهوری آمده است که این تفاهم‌نامه‌ها در بخش‌های سیاسی، امنیتی، تجارتي، ترانزیتی، ترانسپورتی، انرژی و فرهنگی امضا شده است. در خبرنامه همچنان گفته شده است که رییس‌ان‌جمهور دو کشور اعلامیه‌ی مشترک نشست دوجانبه افغانستان و تاجیکستان را نیز امضا کرده‌اند.

نهمین نشست وزیران خارجه‌ی قلب آسیا - روند استانبول امروز در تاجیکستان برگزار می‌شود

سخنرانی کرد.

نخستین نشست پروسه‌ی استانبول - قلب آسیا در سال ۲۰۱۱ در شهر استانبول برگزار شد و از آن پس این نشست‌ها در تعدادی از کشورهای عضو این پروسه از جمله افغانستان برگزار شد. هدف از این نشست‌ها تقویت صلح و رفاه منطقه‌ای گفته شده است.

۱۴ کشور منطقه از جمله ایران، پاکستان، هند، عربستان و چین عضو اصلی این نشست و ۱۷ کشور و ۱۴ سازمان منطقه‌ای و فرمانطقه‌ای هم اعضای ناظر آن هستند.

هشتمین نشست وزیران خارجه‌ی قلب آسیا - پروسه استانبول سال گذشته تحت عنوان «صلح، مشارکت و رفاه» در ترکیه برگزار شد. افغانستان از موضوع اصلی مورد بحث در این نشست بود.

حسن همجواری استوار است.

رییس‌جمهور غنی نیز گفته است که تاجیکستان و افغانستان هیچ‌گونه اختلاف در موارد اساسی ندارند و افغانستان می‌خواهد که مرز با تاجیکستان به مرز همکاری، هماهنگی و هم‌دلی تبدیل شود. در بخشی از خبرنامه‌ی ارگ آمده است که رییس‌جمهور غنی بر توسعه‌ی مناسبات تجارتي و ترانزیتی و همکاری‌ها در عرصه‌های امنیتی، فرهنگی، انرژی، تحکیم سواحل میان افغانستان و تاجیکستان تأکید کرده و افزوده است که از موقف تاجیکستان برای صلح باعزت و پایدار در افغانستان در چارچوب جمهوریست استقبال می‌کند.

از سوی هم، آقای غنی دیروز پس از دریافت سند دکترای افتخاری از سوی دانشگاه ملی تاجیکستان، در این دانشگاه

بحث در این نشست خواهد بود.

رییس‌جمهور اشرف غنی صبح دیروز در رأس یک هیأت بلندرتبه‌ی دولتی به‌منظور اشتراک در این نشست به شهر دوشنبه، پایتخت تاجیکستان رفته است.

آقای غنی در جریان این سفرش با مقام‌های دولت تاجیکستان از جمله امام‌علی رحمان، رییس‌جمهور این کشور در شهر دوشنبه دیدار کرده است.

در خبرنامه‌ی ارگ ریاست‌جمهوری آمده است که دو طرف در این دیدار در مورد گسترش مناسبات دو کشور و همکاری‌ها در عرصه‌های مختلف بحث و گفت‌وگو کرده‌اند.

طبق خبرنامه، امام‌علی رحمان گفته است که همکاری و روابط میان افغانستان و تاجیکستان که دارای زبان، فرهنگ و تمدن مشترک اند، بر اصل برادری و

اطلاعات روز: وزارت خارجه‌ی افغانستان می‌گوید که قرار است نهمین نشست وزیران خارجه‌ی قلب آسیا - روند استانبول امروز، سه‌شنبه در شهر دوشنبه، پایتخت تاجیکستان برگزار شود.

گران هیواد، سخن‌گوی وزارت خارجه دیروز (دوشنبه، ۹ حمل) به روزنامه اطلاعات روز گفت که این نشست به میزبانی مشترک وزیران خارجه‌ی افغانستان و تاجیکستان و در حضور رییس‌ان‌جمهور دو کشور برگزار می‌شود.

آقای هیواد همچنان گفت که این نشست یک روزه است و قرار است ۱۳ وزیر خارجه در آن شرکت کنند.

به‌گفته‌ی او، تقویت اجماع منطقه‌ای در مورد صلح افغانستان، توسعه‌ی همکاری‌های سیاسی، امنیتی و اقتصادی میان کشورهای منطقه از موضوعات اصلی

والی بادغیس:

ولسوالی جوند در محاصره ۱۰ ساله گروه طالبان قرار دارد

اعمال کرده‌اند.

رییس شورای ولایتی بادغیس گفت که حتی یک بوجی برنج ۲۰ کیلویی تا شش هزار افغانی یعنی سه برابر قیمت اصلی در شهر قلعه‌نو، مرکز ولایت بادغیس، در ولسوالی جوند به فروش می‌رسد.

ام‌الله صالح، معاون نخست رییس‌جمهوری نیز می‌گوید که ولسوالی جوند در محاصره‌ی غذایی گروه طالبان قرار دارد و این گروه مردم را به‌خاطر انتقال نان «شکنجه» می‌کنند و حتی می‌کشند.

آقای صالح در صفحه‌ی رسمی فیس‌بوک خود نوشته است: «محاصره‌ی غذایی جوند لکه‌ی ننگین و شرم‌آور دیگری را در کارنامه طالب درج می‌کند.» او گفته است که تلاش‌ها برای رساندن نان و آذوقه به باشندگان جوند آغاز شده است. معاون نخست رییس‌جمهوری افزوده است که بارها در صحبت با مقام‌های ارشد حکومتی خواستار درهم‌شکستن محاصره‌ی اقتصادی ولسوالی جوند شده، اما تا کنون کاری در این زمینه صورت نگرفته است.

اطلاعات روز: حسام‌الدین شمس، والی بادغیس تأیید می‌کند ولسوالی جوند این ولایت از ده سال به این طرف در محاصره‌ی شدید گروه طالبان قرار دارد.

آقای شمس دیروز (دوشنبه، ۹ حمل) به روزنامه اطلاعات روز گفت که اداره‌ی محلی بادغیس بارها تلاش کرده است تا از طریق گفت‌وگوی بزرگان قومی با طالبان، محاصره‌ی اقتصادی ولسوالی جوند را بشکند، اما طالبان موافقت نکرده‌اند.

او همچنان گفت که اداره‌ی محلی بادغیس برای حل مشکل محاصره‌ی اقتصادی ولسوالی جوند از راه نظامی کار می‌کند.

در همین حال، عبدالعزیز بیگ، رییس شورای ولایتی بادغیس در صحبت با روزنامه اطلاعات روز گفت که طالبان راه منتهی به مرکز ولسوالی جوند را دیوار کرده‌اند و به هیچ عنوان اجازه‌ی انتقال مواد غذایی را نمی‌دهند.

آقای بیگ گفت: «هر موقع که نیروهای امنیتی در مرکز جوند اكمال می‌شوند، بخشی از آذوقه‌ی‌شان را به مردم می‌دهند، تا از گرسنگی نمیرند.»

به‌گفته‌ی او، طالبان فشار اقتصادی بالای مرکز ولسوالی جوند را به هدف سقوط آن

خلیل‌زاد و مارشال دوستم در انقره در مورد صلح افغانستان گفت‌وگو کردند

اخیر شرکای منطقه‌ای و بین‌المللی برای تشویق دو طرف مذاکرات بین‌الافغانی برای تسریع مذاکرات صلح و پایان درگیری استوار خواهد بود.

این وزارت همچنان گفته است که خلیل‌زاد با مقام‌های کشورهای ذی‌نفع در روند صلح افغانستان برای بحث درباره‌ی این‌که چگونه منطقه و جامعه‌ی بین‌المللی می‌توانند گفت‌وگوهای بین‌الافغانی را تسهیل کنند، دیدار می‌کند.

از سوی هم، سفر خلیل‌زاد به ترکیه و منطقه درحالی صورت گرفته است که قرار است در جریان ماه آینده‌ی میلادی (اپریل) نشست‌ی در پیوند به صلح افغانستان در استانبول ترکیه برگزار شود.

موثر» از نقش ترکیه برای رسیدن به صلح تأکید کرده است تا در نشست استانبول و مراحل بعدی آن نتایج بهتر به‌دست آید.

در همین حال، زلمی خلیل‌زاد گفته است که تلاش‌های همه‌جانبه را برای استفاده‌ی موثر از نقش ترکیه در مورد صلح افغانستان انجام خواهند داد. آقای خلیل‌زاد افزوده است که به همین دلیل ترکیه به‌عنوان مکان برگزاری «مهم‌ترین نشست صلح» انتخاب شده است.

خلیل‌زاد در پنجم حمل دور تازه‌ی سفرهای منطقه‌ای خود را آغاز کرد و در نخست به ترکیه رفت.

وزارت خارجه‌ی امریکا در اعلامیه‌ای گفته است که این سفر خلیل‌زاد بر تلاش‌های

تشریک مساعی برای تأمین صلح دائمی در کشور بحث و گفت‌وگو شده است.

آقای فرهمند همچنان نوشته است که دو طرف در این دیدار در مورد پیشرفت‌های روند صلح و برگزاری نشست‌ی که قرار است در پیوند به صلح افغانستان در ترکیه برگزار شود، نیز بحث کرده‌اند.

طبق معلومات فرهمند، مارشال عبدالرشید دوستم در این دیدار از نقش ترکیه به‌عنوان یک کشور اسلامی و تأثیرگذار در منطقه یاد کرده و گفته است که ترکیه در کنار روابط نزدیک با پاکستان، در میان مردم افغانستان و گروه طالبان نیز نقش و تأثیر مثبت دارد.

آقای دوستم بر استفاده‌ی «اعظمی و

اطلاعات روز: زلمی خلیل‌زاد، نماینده‌ی ویژه‌ی امریکا در امور صلح افغانستان در جریان سفرش به ترکیه با مارشال عبدالرشید دوستم، معاون پیشین ریاست‌جمهوری و رهبر حزب جنبش ملی اسلامی افغانستان در شهر انقره دیدار کرده است.

این دیدار شام دو روز پیش (یک‌شنبه، ۸ حمل) انجام شده است.

عنایت‌الله بابر فرهمند، معاون شورای عالی مصالحه‌ی ملی نیز که در این دیدار حضور داشته، در صفحه‌ی رسمی فیس‌بوک خود نوشته است که در دیدار خلیل‌زاد و دوستم روی چگونگی نشست ترویج‌کای گسترده در مسکو، روند جاری گفت‌وگوهای صلح و

برای ثبت موثرهای «راست‌فرمان» سه ماه مهلت تعیین شد

موثرهای‌شان به ادارات پولیس ترافیک در کابل و ولایات مراجعه کنند.

ریاست ترافیک تأکید کرده است در صورتی که موثرهای راست فرمان در مدت زمان تعیین‌شده ثبت نشود، این نوع موثرها متوقف و با مالکان آن برخورد قانونی صورت می‌گیرد. این درحالی است که پیش از این مسئولان حکومت افغانستان گشت‌وگذار موثرهای راست فرمان (دست پاکستان) را غیرقانونی خوانده و هشدار داده بودند که این نوع موثرها از چرخه‌ی ترافیک خارج می‌شود.

اطلاعات روز: ریاست عمومی ترافیک اعلام کرده است که براساس یک طرز‌العمل جدید روند ثبت موثرهای راست فرمان (دست پاکستان) از سوم ماه جاری در کابل و ولایات آغاز شده است.

در اطلاعیه‌ی این ریاست که دیروز (دوشنبه، ۹ حمل) منتشر شده، آمده است که این مهلت تا مدت سه ماه یعنی پایان ماه جوزا ادامه دارد.

در این اطلاعیه از مالکان موثرهای راست فرمان خواسته شده است که برای ثبت

■ واجد روحانی - هرات

پرکاری مینیاتوریستی که سه دهه عمرش را صرف رشد هنرهای مینیاتوری، تذهیب و نقاشی کرده، این روزها تنها یک دلیل دارد؛ اعتراض به نادیده‌گرفتن نام افغانستان به ثبت هنر مینیاتور در سازمان یونسکو و کارکرد ضعیف حکومت افغانستان در حفاظت از میراث‌های تاریخی- فرهنگی افغانستان.

«سوگ تاریخ» سوژه جدید عبدالناصر صوابی، مینیاتورپست، نقاش و استاد دانشگاه است که در قالب هنر مینیاتوری حال روز ناخوش دست‌کم شش بنای بزرگ تاریخی کشور را به تصویر کشیده است. آقای صوابی در گفت‌وگو با اطلاعات روز می‌گوید مجموعه مینیاتور «سوگ تاریخ» اعتراض به زبان هنر است تا حکومت به مسئولیت‌هایش در بخش پاسداری از هنر و فرهنگ پی ببرد. هنرمندی که از آینده‌ی هنر مینیاتور در افغانستان نگران است، در گوشه‌ی خلوتی نشسته و می‌خواهد با کار بیشتر به تنهایی به جنگ حجم وسیعی از بی‌توجهی به هنر و فرهنگ در افغانستان برود: «سوگ تاریخ، مقطعی از یک زمان را نشان می‌دهد که داغ بر دل‌مان می‌گذارد.»

روی میز کار آقای صوابی شلوغ و مملو از انواع رنگ‌ها و بورس‌های نقاشی است. اما رنگ سیاه بیشتر از هر رنگی دیگری به چشم می‌آید. تازه مجموعه‌ی اعتراضی «سوگ تاریخ» را تمام کرده است. پارچه‌های سیاه، نشان سیاه‌روزی، بوم نشان نابودی، کلاغ نشان مرگ و خورشید دم مرگ نشان کرختی زمان در این مجموعه‌ی اعتراضی یک معنا دارد؛ حال و روز در حال مرگ بسیاری از میراث‌های ارزشمند تاریخی در افغانستان.

روایت وضعیت نابه‌سامان شش بنای مشهور تاریخی افغانستان به‌شمول بت‌های بامیان، دیوار بست هلمند، آرامگاه خواجه عبدالله انصاری و چندین بنای دیگر در مجموعه «سوگ تاریخ» در قالب هنر مینیاتوری تصویر شده است: «شش اثر سوگ تاریخ متأثر از جفا در حوزه مینیاتور افغانستان را نشان می‌دهد و کم‌توجهی و سهل‌انگاری مسئولان حکومتی که در زمان مناسب پی‌گیری نکردند.»

کار روی مجموعه «سوگ تاریخ» پس از اقدام به ثبت هنر مینیاتوری به نام کشورهای ایران، ترکیه، آذربایجان و ازبیکستان، بدون ذکر نام افغانستان آغاز شد و حالا به پایان رسیده است. از طرف دیگر، این اقدام با واکنش تند فرهنگیان و هنرمندان افغان مواجه شد و پس از آن وزارت اطلاعات و فرهنگ مستندات در مورد هنر مینیاتوری را به یونسکو فرستاده است.

در یکی از شش اثر «سوگ تاریخ» افرادی در حال گریه کردن هستند که گویا جلو چشم‌شان فرهنگ و هنرشان در حال نابودی است. عبدالناصر صوابی با اشاره به خورشید در این آثار می‌گوید: «خورشید به‌عنوان نماد زمان است که در آن‌جا غمگین است و ابر سیاه نشان می‌دهد که وضعیت شاید بگذرد، ولی بسیار تاریک است.» مینیاتوری نوعی نقاشی شرقی، مروج در کشورهای افغانستان، ترکیه، ایران، افغانستان، ازبیکستان، تاجیکستان و هند است. عبدالناصر صوابی، اما می‌گوید که این هنر در هرات به لطف کمال‌الدین بهزاد به کمال رسیده و یکی از میراث‌داران اصیل مینیاتوری هرات است. همچنین مجموعه «سوگ تاریخ» بی‌پروایی در بخش مرمت و بازسازی بناهای مشهور افغانستان را بازتاب می‌دهد که از نمادهای اصلی فرهنگ این کشور است. عبدالناصر صوابی «سوگ تاریخ» را مجموعه‌ی ویژه در حوزه هنر مینیاتوری می‌داند؛ چرا که در این مجموعه از مینیاتوری دوره تیموری و هنر معاصر تلفیق شده است:

«سوگ تاریخ»

مجموعه‌ی اعتراضی بر سیاه‌روزی میراث‌های فرهنگی افغانستان

هرات شمار زیادی شاگرد جذب کرد و برای رشد هنر مینیاتوری تلاش کرد. من به هر مقامی برسم، مدیون استاد مشعل هستم که باعث ساخت زیربنا مینیاتوری در هرات شد.»

«دشوارترین روزها»

سخت‌ترین دوران زندگی عبدالناصر صوابی به حاکمیت رژیم طالبان در هرات برمی‌گردد که اختناق هنر و دوران «سیاه» را در ذهن هنرمندان بازنمایی می‌کند. عبدالناصر صوابی در آن دوران که بیشتر هنرمندان هرات را از ترس طالبان ترک کرده بودند، در این شهر ماند و دست از تلاش نکشید: «شاید در دوران طالبان دو یا سه نفر بودیم که هنر مینیاتوری کار می‌کردیم و من به دوستان خود می‌گفتم که امروز روزی است که باید کار کنیم و شاید فردا شرایط مهیا شود و همه هنرمند و مدعی می‌شوند.»

او در آن زمان انتقال هنر مینیاتوری را به دیگران رسالت خود می‌دانست و در آن زمان بی‌وقفه برای خلق آثار مینیاتوری و تذهیب کار کرد. او می‌گوید که در دوران طالبان تا ۱۶ ساعت در شبانه روز مینیاتوری و تذهیب کار می‌کرده و بارها مادرش به وی هشدار داده بود که از شدت کار یا «تابینا» و یا «دیوانه» خواهد شد: «در ماه رمضان می‌رفتم به نماز تروایح و بعد از نماز هشت ساعت تذهیب کار می‌کردم و بعد از سحری می‌خوابیدم و باز روز مینیاتوری و تذهیب کار می‌کردم. حالا که می‌بینم در جوانی خیلی پراگیزه بودم.»

می‌گوید که در دوران طالبان به‌دلیل شدت کار دو بار از روی چوکی افتاده و سرش شکسته است. پس از سقوط رژیم طالبان، علاقه به هنر مینیاتوری و تذهیب و شوق به بلندبردن تحصیلات دانشگاهی، عبدالناصر صوابی را پس از ۱۲ سال کار در هنر وارد فضای دانشجویی در مقطع لیسانس در دانشگاه هرات کرد: «وقتی دانشگاه را شروع کردم، یک یا دو استاد یک سال سابقه کاری بیشتر از من داشتند.»

او پس از پایان دانشگاه به‌عنوان استاد برگزیده شد و ماستری را در رشته «هنر مدرن» در ایران خواند و حالا در حوزه پژوهش هنر دوره‌ی دکترا را در ایران می‌خواند. عبدالناصر صوابی هرچند رشته تخصصی‌اش تذهیب و مینیاتوری بود، اما در نقاشی مدرن در ایران نیز در دوران ماستری خوش درخشید: «در کارگاه‌های نقاشی سراسر دانشگاه ایران شرکت کردم و مقام دوم گرفتم. این دوم‌شدن من طبیعی بود، باید دوم می‌شدم.» در یکی از نمایشگاه‌های دیگر در ایران نیز اثر آقای صوابی جزء ده اثر برتر برگزیده شد.

هر وقت بخواهد که عبدالناصر صوابی برای خود کار کند، طراحی تذهیب کار می‌کند و در زمانی که خواسته هنر را تدریس کند، مینیاتوری کار می‌کند. او معتقد است که هر قدر تجربه‌اش در بخش هنر بلند برود، به همان پیمانانه دانش بیشتری به دانشجویان منتقل می‌کند.

در افغانستان و کشورهای خارجی، مینیاتوری و تذهیب بازار فروش مناسب ندارد و آقای صوابی برای تأمین مصارف زندگی‌اش نقاشی می‌کند و این نقاشی‌ها در بیرون از افغانستان بازار «خوبی» دارد.

برای هنرمندی که تنها از راه آموزگاری و گاهی هم نقاشی‌هایش چرخ زندگی را می‌چرخاند، فرصت‌های زیادی برای رفتن از افغانستان پیش آمده است، اما ترجیح داده است که در افغانستان بماند و برای هنر هر سختی را به جان بخرد: «وقتی در بورسیه کوتاه‌مدت در مورد مرمت آثار باستانی به جاپان رفته بودم. شب ترجمان آمد و گفت که دوست داری این‌جا بمانی. بدون دغدغه‌ی گفتم نه، در یک کارخانه بزرگ قالی‌بافی در پاکستان نیز از من خواستند که با آنان کار کنم و معاش بلندی هم می‌دادند، اما قبول نکردم.»

عبدالناصر صوابی هیچ‌گاهی به ترک هرات فکر نکرده و می‌خواهد که تا آخرین نفس‌هایش در زادگاهش به‌سر ببرد و شاگردان بیشتری در بخش هنر آموزش دهد.

ساخت کاغذ سنتی

به‌تازگی عبدالناصر صوابی روی تکنیک ساخت کاغذ سنتی کار می‌کند. این تکنیک بیشتر در مکتب مغولی هند استفاده می‌شود و آقای صوابی برای زنده‌ساختن این روش در هرات تلاش می‌کند و می‌گوید در گذشته‌ها هنرمندان هراتی در ساخت کاغذ سنتی پیشگام بودند. کاغذهای سنتی به تناسب کاغذهای وارداتی خارجی، ارزان‌تر، ماندگارتر و هم نقاشی، مینیاتوری و تذهیب آسان‌تر است. عبدالناصر صوابی می‌گوید که به هیچ عنوان در موزه‌های جهانی تابلوهای هنرمندان افغان به‌دلیل استفاده از کاغذهای وارداتی به‌جای سنتی خریداری نمی‌شود: «تابلوهای که روی کاغذهای آماده‌شده کار می‌شود هم از لحاظ تخنیکی مشکل دارد و هم عمر آن کوتاه است. خوش‌بختانه مواد سازنده کاغذ سنتی در هرات پیدا می‌شود و باید این کاغذ در هرات به تولید انبوه برسد.»

عبدالناصر صوابی، ساخت کاغذ سنتی را دشوار نمی‌داند، اما می‌گوید که کمی زمان‌بر است: «مثلاً تا مواد سازنده کاغذ سنتی آماده شود، دو تا سه ساعت وقت می‌گیرد و باز این مواد را حرارت می‌دهیم. دو یا سه روز این مواد را می‌گذاریم، تا خشک شود. باید تکنیک ساخت کاغذ سنتی را به دیگران نیز آموزش بدهم.»

آقای صوابی، مینیاتوری و تذهیب را به نقاشی ترجیح می‌دهد و در دانشگاه هرات بی‌وقفه تلاش می‌کند تا دانشجویانی را آموزش دهد که بعد از وی مشعل این دو هنر را به نسل‌های بعدی منتقل کنند. او می‌گوید که این کار شدنی است، اما بسیار دشوار.

طنز

محمدنعیم، سخن‌گوی طالبان حکومت اشرف غنی را به نقض حقوق زنان متهم می‌کند. داکتر نعیم آخوند در ویدیویی دیده بود که پولیسی در منطقه‌ی تورخم زنی را با شلاق می‌زند. فوراً واکنش نشان داد. خوب، نمی‌شود که زنی شلاق بخورد و طالبان ساکت بنشینند. طرفه‌تر از واکنش طالبان، اقدام دولت بود. سخن‌گوی وزیر داخله اعلام کرد که آن پولیس شلاق‌زن به‌صورت دایمی از نظام پولیس افغانستان اخراج شده است. آگاهان که این را شنیدند گفتند خاک بر سر آگاهی ما. ما از چه آگاهییم؟ اگر می‌دانستیم که دولت افغانستان فقط به طعنه‌های طالبان پاسخگوست، به مردم می‌گفتم که تمام مطالبات‌شان را از طریق حساب توئیتر طالبان به گوش حکومت برسانند. حکومت به این طعنه‌ها یک رقم واکنش مساعد نشان می‌دهد که یا ابالفصل، بلی، وضعیت این طوری شده. اگر فردا شنیدید که گروهی از حیوانات موسسه‌ی غیرانتفاعی «کدا» (کمیت‌ی دفاع از انسان‌ها) را بنیان نهادند، تعجب نکنید. این‌جا افغانستان است.

جریان‌ات المعکوسیه الافغانیه

نیم متر موی رو به آسمان‌شان خطا نخوری. یازده سال شد که صبح وارد فیسبوک می‌شود و شب ساعت دوازده از آن خارج می‌شود. تلفنش را من چارج می‌کنم. یاد ندارد چارجش کند. پریورز گریه می‌کرد که تلفنش خاموش شده و نمی‌داند چطور دوباره روشنش کند. پسورد فیسبوکش از ده سال پیش همان Sakinah123 است.»

«سکینه کیست؟»

«دختر مستری قادر. این بی‌بخت عاشقش شده بود. او شوهر کرد. فعلاً در سویدن زندگی می‌کند و شش اولاد دارد.»

«به پسران نگفتید؟»

«چرا. گفتم. جواب داد من اش ششش پنششس و شس می‌هاهمش. نفهمیدم منظورش چه بود.» این طوری است. وقتی این جریان‌ات سرچپه را می‌بینید، تعجب نمی‌کنید از این که داکتر

«مینیاتوری که من کار می‌کنم، خیلی خاص است در جهان‌بینی و نحوه‌ی اجرا فرق می‌کند. من فکر می‌کنم کسی چنین برخورد در هر مینیاتوری تا حالا نکرده است.»

این هنرمند مطرح مینیاتور از سال ۱۳۹۹ به‌عنوان یکی از پرکارترین سال‌های کاری‌اش یاد می‌کند که با استفاده از محدودیت ناشی از شیوع کرونا و قرنطین اقدام به خلق مجموعه‌های نقاشی خطی، خشت‌های طلائی (واقع‌گرایی کرونا)، «سوگ تاریخ» و حالا هم روی یک مجموعه تغزلی ترکیبی از مینیاتوری و خوش‌نویسی کار می‌کند.

صوابی کیست؟

عبدالناصر صوابی در نزد بسیاری‌ها در هرات، یکی از مشهورترین مینیاتورپست‌های افغانستان است و آثارش در خارج از افغانستان خریدار دارد. از مهم‌ترین آثار آقای صوابی، مینیاتوری بخشی از سالن مقام ولایت هرات و گچ‌بری مسجد جامع بزرگ این ولایت است. او کار حرفه‌ای مینیاتوری را نزد محمدسعید مشعل فرا گرفته است و در دانشکده هنرهای دانشگاه هرات تجربه‌های خود را به دانشجویان منتقل می‌کند.

عبدالناصر صوابی در دوران کودکی علاقه‌مندی زیادی برای کشیدن شکل گل و گیاه با مدادرنگی در حاشیه صفحه‌های کتابچه‌ها داشت و پدرش به استعدادش در هنر مینیاتوری پی برد و این‌گونه شد راهش به‌سوی هنر مینیاتوری کشیده شد «پدرم مرا تشویق کرد که هنر بخوانم، اما خانواده می‌گفتند که باید یک شغل دیگری پیدا کنم.»

به گفته آقای صوابی آشنایی با محمدسعید مشعل، یکی از مطرح‌ترین مینیاتورپست‌های افغانستان از مهم‌ترین اتفاق‌های زندگی‌اش بوده، چرا که توانست که در کوتاه‌ترین زمان ممکن هنر مینیاتوری و تذهیب را یاد بگیرد: «هر چه مینیاتورپست در هرات هست، مدیون استاد مشعل است و استاد با حمایت خالق‌یار والی وقت

پلو را می‌شود بعد از نماز خورد.»

باز سر خود را تکان داد. این بار به علامت «این را از کدام غار آورده‌اند و نکتایی به گردنش بسته‌اند؟» گفت:

«ببین لالا، از امشب تا شش ماه دیگر تمام نمازهای مغرب به گردن من. گناهش را من همین لحظه خریدم. بنشین که پلو این بنده‌ی خدا ممکن است سرد شود.»

قریب بود تعجب کنم. آخر ما نکتایی‌پوشان متهم‌ایم که آخرت را فدای دنیا کرده‌ایم. تو چرا استاد؟ ولی یادم آمد که هفته‌ی گذشته پیرمرد هفتاد و سه ساله‌ی همسایه‌ی ما پسر جوان بیست و هفت ساله‌اش را کنار خود نشانده بود و به او یاد می‌داد که چطور باید شماره‌ی تلفن افراد را در موبایل خود save کند. کنجکاو شدم. پیرمرد نالید: «این‌ها هیچ چیز را نمی‌دانند. به پتلون پاره و آن

■ سخیداد هاتف

در مجلسی نشسته بودیم. نزدیک نماز شام بود. من نکتایی‌ام را از گردنم باز کردم. حجت الاسلام و المسلمین جناب حاج آقای یشری که کنارم نشسته بود، پرسید:

«چه کار می‌کنی؟»

گفتم: «وقت نماز شده. بروم وضو بگیرم و بیایم.»

گفت:

«حتماً باید نماز بخوانی؟»

گفتم:

«استاد، نماز است دیگر. فرض است. می‌شود نخوانم؟»

استاد یشری قاه قاه خندید و سرش را به علامت «خدایا ما را از شر این‌ها نجات بده» تکان داد. گفتم استاد، این خنده دارد؟

پاسخ داد:

«ندیدی که صاحب خانه دو بار سرک کشید. ظاهراً غذای شام آماده است. به نظر تو پلو مهم‌تر است یا نماز؟»

گفتم: «طبعاً نماز مهم‌تر است که فرض الهی است.

در گذار از جنگ به صلح، باید به «صلح پایدار» بیندیشیم. ما نباید در مذاکره برای صلح، فریب ترفندهایی را بخوریم که منتج به صلح شکننده شود. باید نیت طرف‌های مذاکره را برای رسیدن به صلح به خوبی درک کنیم تا بتوانیم به صلح پایدار دست یابیم.

راهکار گفت‌وگوی صلح پایدار (۱)

ضیای رفعت

رسیده است. در این سال، بیش از ۳۸۰۰ تن جان باخته و نزدیک به ۷۲۰۰ نفر دیگر زخمی شده‌اند. جنگ، علاوه بر کشتار، رشد بی‌سابقه‌ی افراطیت و هراس‌افکنی، سه میلیون معتاد به مواد مخدر - به قول وزیر صحت کشور- افزایش کشت و قاچاق مواد مخدر، تضعیف روزافزون حاکمیت قانون و کاهش نفوذ دولت در کشور را در پی داشته است.

اگر برای قطع جنگ، چاره‌اندیشی نشود، نارضایتی روزافزون مردم از وضعیت سبب افزایش بی‌باوری به صداقت جامعه‌ی جهانی در یاری‌رساندن به افغانستان و آسیب‌رسیدن به دستاوردهای سال‌های اخیر خواهد شد. ادامه‌ی جنگ، علاوه بر زبان‌های فاجعه‌بار بشری در افغانستان، می‌تواند افراطیت و هراس‌افکنی را در منطقه گسترش داده، هزینه‌های هنگفت سیاسی، اجتماعی، امنیتی و فرهنگی بر جهانیان تحمیل کند. با توجه به پیامدها و نگرانی‌های یادشده، وقت آن رسیده است که طرف‌های درگیر جنگ افغانستان، با همکاری صادقانه‌ی کشورهای منطقه و فرمانتقه گام‌های اساسی سیاسی به منظور قطع جنگ و پدیدآوردن «صلح پایدار» در افغانستان بردارند.

تحول‌های اقتصادی، سیاسی و نظامی سال‌های اخیر در منطقه، نیازمند بازنگری بنیادی در راهبرد متحدان خارجی افغانستان در قبال این کشور است. بازیگران منطقه و فرمانتقه در پیوند با افغانستان باید راهبردهایی وضع کنند که با انکشاف‌های داخلی این کشور و منطقه سازگار باشد و بتواند منفعت افغانستان، کشورهای همسایه، منطقه و فرمانتقه را تضمین کند.

نخست- کلیات

تحلیلی از واقعیت‌های منطقه

پیش از پرداختن به راهکار صلح پایدار، به سبب گره‌خوردگی صلح افغانستان با سیاست‌های منطقه، جا دارد که در آغاز، تحلیل فشرده‌ای از نگرش شماری از کشورهای منطقه در قبال افغانستان داشته باشیم.

تحلیل واقعیت‌های منطقه می‌رساند که ظهور بازیگران جدید منطقی و فعال شدن بیش از پیش بعضی از بازیگران پیشین در قضیه‌ی افغانستان، رسیدن به صلح را پیچیده کرده است. برای درک بهتر این موضوع، به بررسی نگرش شماری از کشورها در پیوند به سرنوشت افغانستان می‌پردازیم.

یادداشت: این مقاله را دو سال پیش نوشتم و در همایش «گفتمان علمی صلح و حل منازعه» که به تاریخ ۲۶ تا ۲۷ حمل ۱۳۹۸ در دانشگاه کابل برگزار شد، ارائه کردم. این مقاله در «همایش ملی نقد و واکاوی سیستم‌های حقوقی، سیاسی و مدیریتی افغانستان» که از سوی دانشگاه غالب در کابل برگزار شد نیز ارائه و مستحق جایزه‌ی نخست این همایش شناخته شد. با توجه به داغ‌شدن روند گفت‌وگوهای صلح، لازم دانستم که آن را نشر کنم.

چکیده

صلح در جهان امروزی تعریف گسترده‌تری نسبت به گذشته دارد. منظور از صلح و امنیت در روابط بین‌الملل، آرامش و ثبات در جامعه‌ی جهانی است. امنیت نیز بیشتر به نوعی احساس روانی اطلاق می‌شود که در آن به‌علت فقدان ترس، وضعیت آرامش و اطمینان خاطر حاصل می‌شود. در گذار از جنگ به صلح، باید به «صلح پایدار» بیندیشیم. ما نباید در مذاکره برای صلح، فریب ترفندهایی را بخوریم که منتج به صلح شکننده شود. باید نیت طرف‌های مذاکره را برای رسیدن به صلح به خوبی درک کنیم تا بتوانیم به صلح پایدار دست یابیم. مذاکره وقتی می‌تواند به صلح پایدار بینجامد که نخست دولت‌های افغانستان و پاکستان برای رفع اختلاف‌های تاریخی خود به توافق همه‌جانبه دست یابند؛ در گام دوم باید ایالات متحده آمریکا با شماری از بازیگران منطقوی افغانستان بر سر چگونگی حضور نظامیان با این کشور به توافق دست یابد و گام آخر باید مذاکره میان دولت افغانستان و گروه طالبان دایر و روی موضوع‌های اساسی توافق شود.

مقدمه

چهل سال است که افغانستان در آتش جنگ می‌سوزد. با حضور پررنگ جامعه‌ی جهانی در سال ۲۰۰۱ گمان می‌رفت که افغانستان به صلح پایدار نزدیک شده اما با گذشت زمان، فاصله‌ی کشور با صلح بیشتر شد و هنوز چشم‌انداز روشنی برای قطع جنگ وجود ندارد.

ادامه‌ی جنگ، در هفده سال اخیر، صدها هزار قربانی و معلول به‌جا گذاشته است. گزارش سازمان ملل متحد می‌رساند که کشتار غیرنظامیان در سال گذشته‌ی میلادی در افغانستان به بالاترین سطح خود

لطف‌علی سلطانی

وزارت صحت عامه‌ی افغانستان در همکاری با اداره‌ی حمایت از کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) و سازمان بهداشت جهانی دیروز کمپین سرتاسری واکسین پولیو را راه‌اندازی کردند. در این کارزار پنج‌روزه قرار است ۹.۶ میلیون کودک زیر پنج سال در سراسر کشور واکسین شوند.

تطبیق واکسین پولیو از شیوع ویروس کرونا در کشور به شدت متأثر شد؛ طوری که وزارت صحت نتوانست حدود پنج ماه هیچ کودکی را در سراسر کشور واکسین کند. بر علاوه شیوع ویروس کرونا باعث شد شمار زیادی از مهاجران از پاکستان به کشور برگردند و با خود نوع دوم ویروس پولیو را به کشور بیاورند.

وحید مجروح، سرپرست وزارت صحت عامه دیروز (دوشنبه، ۹ حمل) در مراسم افتتاح این کمپین گفت که در سال ۲۰۲۰ میلادی در مجموع ۳۶۶ واقعه‌ی مثبت پولیو ثبت شد که ۳۱۰ واقعه‌ی آن ویروس نوع دوم بود که با مهاجران از پاکستان به افغانستان آمده است.

او اضافه کرد که از شروع سال ۲۰۲۱ میلادی تا کنون یک واقعه‌ی مثبت نوع اول و ۲۳ واقعه‌ی مثبت نوع دوم در کشور ثبت

روسیه در سوریه در برابر هراس‌افکنی، عملکرد آمریکا در مبارزه با هراس‌افکنی در افغانستان را با پرسش جدی روبه‌رو کرده است. این وضع، آمریکا را در افکار عمومی افغانستان، در وضع نامساعد سیاسی قرار داده است.

چین

چین که در گذشته، علاقه‌ای به بازی‌های امنیتی در خارج از مرزهایش نداشت، از چندسال به این‌سو، انکشاف‌های سیاسی- نظامی در خارج از مرزهایش را به دقت زیر نظر دارد و در مورد کشور همسایه‌اش (افغانستان) نمی‌خواهد حاشیه‌نشین باشد. این کشور در کنار تلاش‌های نرم برای نفوذ در افغانستان، حتی به پذیرش نقش امنیتی - هرچند محدود - در پامیر بدخشان شده است. این کشور با توسل به راهبرد اقتصادی و علمی، می‌خواهد خاموشانه به عنوان رقیب راهبردی آمریکا در افغانستان جلو رود. دولت چین برای صدها دانشجوی کشور زمینه‌ی آموزش‌های عالی در آن کشور فراهم کرده و سالانه در میزان پذیرش دانشجو افزایش می‌آورد. در این کشور هم اکنون ۵۰۰ دانشجو درس می‌خوانند. در سفری که محمدشرف غنی رئیس‌جمهور کشور در سال ۱۳۹۳ به چین داشت، این کشور وعده داد که برای سه‌هزار کارمند دولتی برنامه‌های آموزشی کوتاه‌مدت برگزار کند. هم‌اکنون یک‌هزار کارمند دولتی برای گذشتاندن آموزش‌های کوتاه‌مدت به چین به‌سر می‌برند. تطبیق این برنامه تا پایان سال ۲۰۱۹ ادامه دارد. همچنان، چین در کنار ساخت هتل و ساختمانی مجلل برای دیپارتمنت زبان چینی‌ای در دانشگاه کابل، در حال ساخت بزرگترین

روسیه

روسیه که در سال‌های اخیر توانسته است به اقتصاد، سیاست خارجی توسعه‌طلبانه و ارتقای توان نظامی‌اش سامان‌دهی کند، خود را آماده‌ی وادار کردن آمریکا به کاهش حداکثری حضور نظامی و نفوذ سیاسی این کشور در افغانستان می‌داند. توانایی‌های روسیه در برابر آمریکا برای رسیدن به چنین هدفی را می‌توان چنین برشمرد:

۱- رابطه با طالبان: روسیه قادر شده است که کم‌از‌کم از دو سال به این طرف، بر بعضی از گروه‌های طالبانی که قادر به استمرار نامحدود جنگ در افغانستان و ضربه‌زدن به هدف‌های آمریکا در این کشور اند، نفوذ کند و کنترل عده‌ای از آنان را در دست گیرد.

۲- نفوذ سیاسی: روسیه به عنوان وارث اتحاد شوروی وقت، هنوز هزاران هواخواه در افغانستان دارد که با رشد روزافزون بازی این کشور در افغانستان، میل آنان به همکاری سیاسی با روسیه افزایش می‌یابد.

۳- استفاده از نارضایتی عمومی: رشد فزاینده‌ی نارضایتی مردم از آمریکا به علت قادرنشدن این کشور به تأمین امنیت در کشور، سبب شده است که این نارضایان، برای ارضای روانی خود، از هر رقیب قدرتمند آمریکا در افغانستان استقبال کنند.

۴- تجربه‌ی موفق روسیه در مهار هراس‌افکنان: روسیه با درهم‌کوبیدن داعش و سایر گروه‌های هراس‌افکن در سوریه این باور را در افکار عمومی افغانستان به وجود آورده که اگر آمریکا راهکار هدفمند برای مهار هراس‌افکنی در افغانستان می‌داشت، می‌توانست در جنگ با هراس‌افکنی موفق عمل کند. کامیابی

ساختمان اداری و تدریسی در این دانشگاه با هزینه‌ی پنجاه میلیون دالر است. چین با این همکاری‌ها در مسیر پیشی‌گرفتن از آمریکا در عرصه‌های علمی با افغانستان قرار دارد. این سرعت همکاری‌های علمی، در آینده، نقش این کشور در عرصه‌های اداری افغانستان را برجسته‌تر از آمریکا خواهد کرد.

ایران

این کشور با آن‌که بازی‌گر تازه‌ای نیست اما پس از روی کار آمدن حکومت وحدت ملی، در راهبردش در قبال افغانستان تغییرهایی آورده است که برای ادامه‌ی حضور و نفوذ آمریکا در افغانستان چالش‌زا است. متأسفانه حکومت وحدت ملی، نتوانست مانند حکومت پیشین رابطه‌ی خود با ایران را گرم نگه‌دارد. این تغییر سیاست افغانستان و از سوی دیگر فعال‌شدن روسیه (متحد ایران) در برابر سیاست‌های آمریکا در افغانستان، ایران را وسوسه کرده است که وارد بازی تازه‌ای در افغانستان شود و در این بازی از امکان‌های زیر استفاده کند:

۱- مذهب: ایران از لحاظ مذهبی نفوذ پایداری در افغانستان دارد که در میان‌شان ملیشه‌های دارای سلاح‌های پنهانی نیز جا دارند.

۲- مجاهدان پیشین: شماری از گروه‌های جهادی پیشین در پیوند استخباراتی و پیوندهای پوشیده‌ی نظامی با این کشورند.

۳- طالبان: ایران انکار نمی‌کند که با شماری از رهبران و دسته‌های نظامی و سیاسی طالبان پیوند دارد.

۴- فرهنگ: یکی دیگر از امکان‌های نفوذ ایران در افغانستان، رابطه‌ی فرهنگی به‌ویژه زبانی است.

آغاز کمپین واکسین پولیو پس از یک سال کرونایی؛

وزارت صحت خواهان همکاری طالبان شد

براساس داده‌های وزارت صحت عامه، نزدیک به سه سال است که حدود سه میلیون کودک به دلیل ناامنی، ازگرفتن واکسین پولیو محروم‌اند. سرپرست وزارت صحت عامه این موضوع را «فاجعه‌آفرین» خواند و هشدار داد که محرومیت این شمار کودکان از واکسین، باعث می‌شود که چرخه‌ی ویروس همچنان بچرخد.

بی‌طرف و غیرسیاسی است. در این وطن جنگ روزی ختم خواهد شد، صلح خواهد آمد اما کودکان فلج تندرست نمی‌شوند. با ما همکاری کنید که این واکسین خانه‌به‌خانه و برای تمامی کودکان در سراسر کشور برسد.»

تحلیل

آفت فرصت‌طلبی و منافع شخصی در بازار سیاست‌ورزی افغانستان

عبدالاحد محمدی

آنچه زیر چتر سیاست‌ورزی در بازار سیاست افغانستان جریان دارد، این تصور را ایجاد می‌کند که اکثر سیاستمداران عضو «حزب باد» می‌باشند. حزب باد، کنایه‌ای برای سیاستمداران فرصت‌طلب است که همیشه در صدد شکار و تعقیب مسیر ورش باد قدرت، امتیازات و منافع فردی هستند تا هم‌جهت با آن حرکت کرده و همه‌ی ارزش‌ها و اصول سیاسی را فدای رسیدن به قدرت و سود شخصی کنند. به عبارت دیگر، سیاست‌ورزی در کشور با این تعبیر کاملاً سازگار است که «سیاست، پدر و مادر ندارد» و باید از آن دوری جست. فن سیاست‌مداری در افغانستان بیشتر به نیرنگ، مکاری و فریب می‌ماند و عاری از هرگونه اصول اساسی و اخلاقی سیاست است. حداقل بعد از سال ۲۰۰۱ کمتر سیاست‌پیشه‌ای در افغانستان قد علم کرده که پایبند باورها و مقاصد سیاسی پایدار و اخلاق‌مدار بوده باشد. ایدئال‌ها، اعتقادات، انتقادات، بده‌بستان‌ها، واکنش‌ها، کنترآمدن و کنترافتن‌های کنش‌گران عرصه‌ی سیاست کشور توأم با ناپایداری و تناقض همراه بوده است.

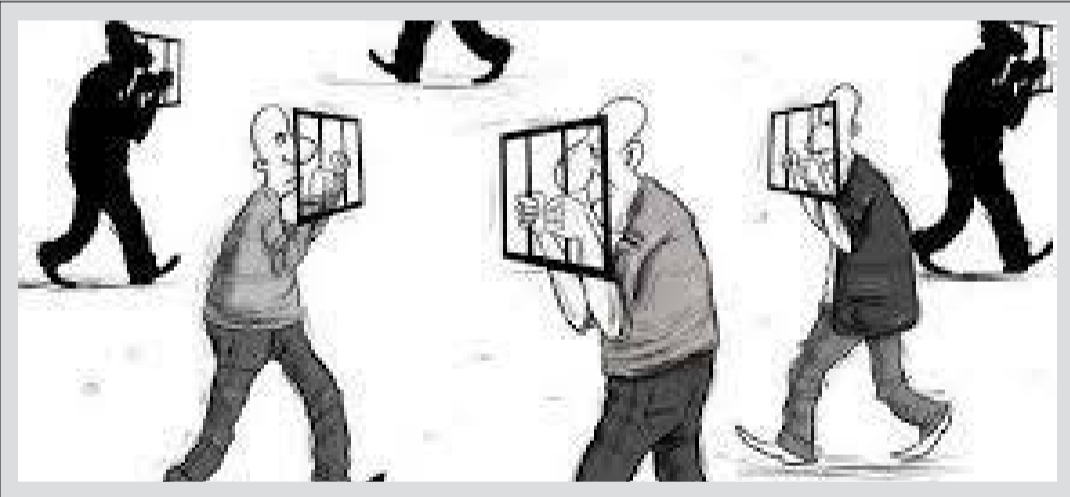
این در حالی است که سیاست‌ورزی در عصر حاضر، مخصوصاً در ساختارهای دموکراتیک معمولاً براساس مدل‌ها و آرمان‌های مشخص و پایدار صورت گرفته و «هنر مردم‌داری» محور اصلی آن را تشکیل می‌دهد. در واقع آرمان‌ها و مدل‌های سیاسی، راهنما و ابزار سیاستمداران برای وارد شدن به کارزار سیاست، مناسبات قدرت و جریان‌های سیاسی است. سیاستمداران تلاش می‌کنند تا بر محور اهداف از قبیل تعیین‌شده به کاروان سیاست پیوسته و اهداف‌شان را با توسل به نهادهای سیاسی، فرهنگی و اجتماعی مختلف نظیر احزاب، سازمان‌های مدنی، جنبش‌ها و تشکیلات سیاسی دنبال کنند. در صورت عدم زمینه‌ی سازمانی، خیلی از نخبه‌های اهل سیاست در صدد تأسیس نهاد سیاسی جدید می‌شوند. به دلیل ماهوی، مسیر کارزار سیاسی به‌خصوص در کشورهای در حال منازعه و پسمانزعه، هموار نبوده و بعضاً خیلی از سیاستمداران به دلیل پایبندی به سیاست خاص مجبور می‌شوند بخش عمده‌ی عمرشان را زجر بکشند، زندان را تحمل کنند و یا حتا جان خود و نزدیکان‌شان را از دست بدهند.

حمایت می‌کنند و بعد از مدتی، حامی سیستم مرکزی قوی می‌شوند. در واقع امر، آنچه از سیاست و سیاست‌ورزی به عنوان غایت برای سیاستمداران کشور مطرح است، بیشتر از ابزاری برای رسیدن به امتیازات مادی و چوکی موقتی نیست. به‌عنوان مثال، در چند سال اخیر که وزنه‌ی نظامی و سیاسی طالبان پررنگ‌تر از قبل شده و تفکر طالبانی در بازار سیاسی افغانستان رونق گرفته، تعدادی از سیاستمداران که قبلاً حامی ارزش‌های کلیدی نظام دموکراتیک به نظر می‌رسیدند، تلاش می‌کنند عقاید سیاسی‌شان را به نحوی به نفع خواست‌های سیاسی طالبان سمت‌وسو دهند. از این نظر، جریان‌های محدودی وجود داشته‌اند که برای مدت نسبتاً طولانی به پای عقاید سیاسی‌شان ایستاده‌اند.

تأثیرات منفی این مسأله بر توسعه‌ی سیاسی کشور

روزمردگی و تناقض در سیاست‌ورزی، پیامدهای منفی‌ای بر روند توسعه و ثبات سیاسی افغانستان داشته است. نخستین اثر منفی آن روی تحول و تأثیرگذاری احزاب سیاسی است. احزاب سیاسی که از پیش‌نیازهای کلیدی توسعه‌ی سیاسی در ساختار مردم‌سالار است، به دلیل تناقض رفتاری، پنداری و کرداری نخبگان سیاسی کشور، هیچ نوع رشد تحولی را تجربه نکرده است. احزاب سیاسی در واقع پلتفرمی هستند که سیاستمداران با ایده‌ها و باورهای مشترک را گرد هم می‌آورد و آن‌ها را قادر می‌سازد تا با استفاده از زمینه‌ی حزبی، بستر تحقق آرمان‌های کلان سیاسی‌شان را به صورت دسته‌جمعی فراهم کنند. این در حالی است که در کشور ما سیاستمداران کمی وجود دارند که به پای آرمان‌های مشخص سیاسی ایستاده باشند. فقدان چنین ایستادگی‌ای، علاوه بر این که زمینه‌ی رشد و کارایی احزاب را گرفته، افکار عمومی را نیز نسبت به فعالیت‌ها و مؤثریت این نهاد مهم سیاسی بی‌باور ساخته است. چنان‌که امروزه وقتی بحث از حزب و حزب‌بازی می‌شود، واکنش مردم بیشتر جنبه‌ی تمسخر و کنایه دارد.

بازی با سرنوشت کتله‌های مختلف مردم که در گوشه و کنار کشور چشم‌امید به بعضی سیاستمداران دوخته‌اند تا از حقوق آن‌ها دفاع کنند، از پیامدهای منفی دیگر این مشکل سیاسی است. خیلی از

سیاستمداران با ترفندهای مختلف به مردم وعده و نویدهایی را در بدل کسب حمایت سیاسی داده‌اند، ولی وقتی به مراد سیاسی‌شان رسیده‌اند، به جای پی‌گیری و تحقق وعده‌هایی که به مردم داده‌اند، در معاملات فردمحور غرق شده‌اند.

تخریب زمینه‌ها و فرصت‌های شکل‌گیری اپوزیسیون و جبهه سیاسی مؤثر در کشور از تأثیرات دیگر این مشکل است. با توجه به شرایط سیاسی حاکم بر کشور، یکی از راه‌حل‌های اساسی، تشکیل اپوزیسیون‌های سیاسی باثبات و قوی است تا با جبهه‌گیری‌های واحد، روند بحرانی و نابه‌سامان سیاسی کشور را به مسیر درست سوق دهند. ولی تغییرات ناگهانی در رویکرد سیاستمداران باعث شده نه‌تنها فرصت تشکیل ائتلافی قوی و ماندگار گرفته شود، بلکه بعضی تلاش‌های نسبی که طی دو دهه گذشته در این زمینه صورت گرفته، فرجام مسخره‌آمیز داشته باشد.

بازی با احساسات و نفوذ اجتماعی سیاستمداران سنتی از دیگر تأثیرات منفی این نوع سیاست‌ورزی در کشور است. طی ۲۰ سال گذشته، چند نیمه‌سیاست‌مدار و تکنوکرات از کشورهای غربی که در اصل به‌منظور حیفاومیل و دامن‌زدن به تعصبات قومی وارد کشور شده‌اند، به‌راحتی با نیرنگ و اتکا به عناصر بیرونی، بازی‌های را با نخبه‌های سنتی سیاست کشور راه انداختند که از آن‌ها برای مقاصد فردی‌شان استفاده کنند.

در نهایت، به‌فنارفتن فرصت طلایی توسعه‌ی سیاسی بعد از سال ۲۰۰۱ در کشور، جدی‌ترین برآیند این آفت سیاسی است. خیلی از کشورهای پسمانزعه توانستند از فرصتی که توسط جامعه بین‌المللی یا شرایط تاریخی برای آن‌ها فراهم شده بود، استفاده بین‌المللی کرده و دست‌اندرکاران سیاسی‌شان با اجماع، همدلی و هم‌پذیری، زمینه‌ی ملت‌شدن و تقویت نهادهای سیاسی‌شان را فراهم کنند. اما در افغانستان، دیدگاه‌های کوتاه‌بینانه و تناقض‌آمیز سیاستمداران، این فرصت تاریخی را از مردم ما گرفت و نتیجه‌اش چیزی است که امروزه در بازار سیاست افغانستان می‌بینیم.

۵- رقابت با عربستان: افزایش تنش بی‌سابقه میان ایران و عربستان در سال‌های اخیر، و بیم ایران از نفوذ عربستان در منطقه، این کشور را بر آن داشته است که بیشتر از گذشته برای افزایش نفوذ خود و کاهش نفوذ امریکا (متحد راهداری عربستان) در افغانستان آمادگی بگیرد.

۶- متحدان قدرتمند منطقه‌ای: ایران با داشتن دو متحد قدرتمند بازیگر مانند روسیه و چین در منطقه که موافق حضور امریکا در افغانستان نیستند، بیشتر از گذشته، از توان تقابل با امریکا بهره‌رور شده است.

هندوستان

این کشور با آن‌که متحد امریکا در افغانستان است اما هدف این کشور از همکاری با افغانستان و نفوذ در دستگاه دیپلماسی این کشور، تشویق دولت‌مداران کشور به خصومت‌ورزی با پاکستان است. هندوستان از آغاز تأسیس پاکستان، مشوق حکومت‌های پیشین افغانستان برای مداخله‌ی منفی در امور پاکستان بوده است. استمرار رابطه‌ی خصمانه میان افغانستان و پاکستان به معنای استمرار جنگ است؛ جنگی که برای امریکا - اگر در پی مهار آن باشد - به شدت چالش‌زاست.

پاکستان

افغانستان از همان آغاز تأسیس پاکستان (۱۹۴۷) تا زمان ریاست‌جمهوری نورمحمد تره‌کی با حمایت مالی هندوستان و روسیه برای این کشور در دسرساز بوده است. اعمال سیاست‌مداخله‌ی منفی افغانستان در امور پاکستان در طول این مدت، سبب پی‌ریزی راهبردهای خصمانه‌ی متقابل شد. پاکستان برای تطبیق راهبرد خصمانه‌اش در برابر افغانستان، جهاد مردم افغانستان در برابر اتحاد شوروی وقت را، به فرصتی برای انتقام‌گیری تبدیل کرد. پاکستان توانست از سال ۱۳۵۷ به این‌سو با نایل شدن به رشد اقتصادی و نظامی، آتش جنگ را دوامدار در افغانستان به شدت مشتعل نگهدارد. پاکستان با آن‌که بازیگر چهل‌ساله در موضوع افغانستان است اما آن‌چه این کشور را در سال‌های اخیر، در برابر سیاست‌های امریکا در افغانستان بیش از هر زمانی دیگر جسور و سرکش کرده است، قرارگرفتن در جبهه‌ی واحد منطقوی متشکل از روسیه، چین و ایران است. این کشور با آن‌که در سیاست اعلامی خود، از وجود چنین جبهه‌های سخن‌نمی‌زند اما از نظر عملی از همکاری منفی کشورهای یادشده، در پیشبرد سیاست‌هایش بهره‌رور است.

حالا با این شناخت از بازیگران منطقوی در قبال افغانستان، می‌پردازیم به جزئیات راهکار صلح پایدار.

۱- تعریف صلح

وقتی از صلح سخن می‌گوییم، نباید تلقی

۲- هدف صلح این راهکار صلح پایدار، به منظور رسیدن به هدف‌های اساسی زیر طرح شده است:

- الف) زمینه برای گذار مخالفان از جریان نظامی به جریان سیاسی مساعد شود.
- ب) افراد غیر مسئول خلع سلاح شوند.
- ج) توافق شود که هیچ کشوری از مخالفان نظامی افغانستان حمایت سیاسی و نظامی نکند.
- د) توافق شود که حضور نظامی هیچ کشوری در افغانستان نباید تهدیدی به منفعت‌های امنیتی کشورهای همسایه، منطقه و فرامنطقه باشد.
- ه) توافق شود که افغانستان نباید میدان جنگ‌های نیابتی کشورهای خارجی باشد.

۳- اهمیت صلح

این راهکار صلح پایدار، دارای اهمیت‌های عمده‌ی زیر است:

- الف) در سطح داخلی زمینه را برای پیوستن مخالفان نظامی به روند سیاسی از طریق قانونی میسر می‌کند.
- ب) در سطح خارجی، زمینه را برای مشارکت کشورهای همسایه و کشورهای اثرگذار منطقه و فرامنطقه در تأمین صلح پایدار در افغانستان به گونه‌ای فراهم می‌کند که بتواند سوء تفاهم‌های منطقوی در پیوند با این کشور را رفع کند.
- ج) تطبیق این راهکار صلح پایدار، می‌تواند دستاوردهای مهم مدنی کشور در هفده‌سال اخیر را حفظ کند.

گزارش

فراوان موجود است و دست‌آوردی که تا کنون در این بخش رونما شده است را تهدید می‌کند. کووید ۱۹، ناامنی و محدودیت کمپین خانه‌به‌خانه از کلیدی‌ترین موانع بر سر راه برنامه‌ی محو پولیو در افغانستان است.

آقای لای افزود که پیروزی افغانستان در برابر پولیو، در واقع پیروزی جهان در این امر است. خانم آلیس اکنگا، معاون نماینده‌ی یونیسف در افغانستان تأکید کرد که محو پولیو اولویت جدی یونیسف است و این نهاد از نزدیک با دولت افغانستان و دیگر نهادهای بین‌المللی کار می‌کند تا این ویروس را از افغانستان محو کند.

او افزود که توقف چرخش ویروس پولیو در افغانستان به‌ویژه در ولایت‌هایی که با خطر بالای ابتلا مواجه‌اند و در آن‌ها بیش از ۳،۴ میلیون کودک از واکسین محروم شده‌اند، نیاز عاجل است. به گفته‌ی او، هر باری که یک کودک از واکسین محروم می‌شود، شانس ابتلا به بیماری فلج اطفال در او بیشتر می‌شود. به گفته‌ی او، از سال ۲۰۱۱ میلادی به این سو، ۲۰۲۰ سالی بوده که بیشترین واقعات مثبت پولیو در افغانستان به ثبت رسیده است. در جهان، افغانستان و پاکستان دو کشوری است که هنوز هم چرخش فعال ویروس پولیو در آن‌ها وجود دارد.

او گفت که وزارت صحت عامه امکانات و آمادگی تمام دارد که در سراسر کشور به گونه‌ی عادلانه زمینه‌ی تطبیق واکسین پولیو را فراهم کند.

به گفته‌ی او با آنکه در بخش تطبیق واکسین پولیو و مبارزه با این ویروس کارهای بنیادی انجام شده است، اما با آنچه توقع وزارت صحت عامه، رسانه‌ها و دولت است فاصله وجود دارد. «هم در بحث شفافیت و پاسخ‌دهی و هم در بخش مؤثریت مصارف منابع که به این بخش اختصاص داده می‌شود حرف‌های جدی موجود است که نیاز به بهبود دارد.»

او گفت که وزارت صحت با همکاران بین‌المللی خود روی یک چارچوب حساب‌دهی متقابل کار می‌کند که با تکمیل شدن آن و تعریف مشخص نقش و مسئولیت‌های شرکای برنامه، مؤثریت افزایش خواهد یافت.

داوید لای، نماینده سازمان بهداشت جهان در افغانستان گفت که این سازمان متعهد است که سکتور صحت افغانستان را در راستای تطبیق واکسین پولیو و محو این ویروس همکاری کند. او از تمامی طرف‌های درگیر خواست که به بی‌طرفی فعالیت‌های صحتی احترام بگذارند.

به گفته‌ی او به رغم تمامی پیشرفت‌های که در این برنامه رونما شده است، هنوز چالش‌های

کشتی باربری که کانال سوئز را مسدود کرده بود، حرکت کرد

۱۹۳ کیلومتری سوئز انجام می‌شود. این کانال دریای مدیترانه را به دریای سرخ وصل می‌کند و به این ترتیب مسیر آسیا به اروپا را کوتاه‌تر می‌کند. مسدود شدن این کانال به این معنا بود که کشتی‌هایی که در ترافیک مانده بودند به ناچار راه دریایی دیگری بر گزیدند و مسیر خود را از طریق دور زدن دماغه امید نیک در جنوب آفریقا ادامه دادند. دور زدن این دماغه بیش از دو هفته طول می‌کشد. کشتی اورگیون در ورودی کانال از سمت دریای سرخ به گل نشست است که باریک‌ترین بخش کانال به شمار می‌رود و رفت و آمد کشتی‌ها در آن جا یک‌طرفه است. این رویداد در تاریخ ۱۵۰ ساله کانال سوئز بی‌سابقه خوانده شده است.

پیشتر نگرانی از این می‌رفت که با ادامه مسدود ماندن این کانال انتقال محموله‌های نفتی به مقصد با تاخیر روبرو شود. کشتی باربری «اورگیون» پس از تلاشی طولانی و با کمک قایق‌های یدک‌کش و لایروپ مجدداً شناور شده است. کشتی «اورگیون» که کانال سوئز را بند آورده بود، ۴۰۰ متر طول و ۲۰۰ هزار تن وزن دارد. این کشتی پس از آنکه در اثر طوفان شدید از مسیر خارج شد، به گل نشست و اریب راه کانال را بست. کانال سوئز یکی از شلوغ‌ترین مسیرهای تجاری جهان است. حدود ۱۲ درصد تجارت دریایی دنیا از طریق کانال

اطلاعات روز: گزارش‌ها حاکی است کشتی عظیم باری «اورگیون» که سبب مسدود شدن کانال سوئز شده بود، سرانجام به حرکت درآمد و بر آب شناور شد. به نقل از بی‌بی‌سی فارسی، ویدیویی که روز دوشنبه در رسانه‌های اجتماعی منتشر شد، نشان می‌دهد که کشتی عظیم باربری «اورگیون» مجدداً به سمت کانال چرخیده و فضای کانال را باز می‌کند. شرکت خدمات دریایی inchcape نیز گزارش داد که کشتی آزاد شده است. با این اتفاق قیمت نفت در معاملات امروز بازارهای جهانی افت کرد؛ هر بشکه نفت برنت در معاملات صبح امروز با بیش از یک درصد کاهش به ۶۳ دلار و ۸۶ سنت رسید.

تغییرات کابینه استرالیا در پی شکایتهای تجاوز و آزار جنسی

و تعرض جنسی در مدارس، محل کار و سایر مکان‌ها هم طرح شده‌اند. معترضانی می‌گویند رفتار دولت با کسانی که روایت خود از آزار و تعرض جنسی را منتشر کرده‌اند غیرقابل قبول بوده است. در استرالیا پرونده‌های تجاوز جنسی معمولاً بدون شهادت قربانی قابل پیگیری نیست اما تظاهرکنندگان از دولت آقای موریسون خواستند تحقیقات مستقل و جداگانه‌ای را درباره این موارد انجام دهد.

نزدیک به دو هفته پیش ده‌ها هزار نفر در «راهپیمایی سراسری برای عدالت» به آزار و تعرض جنسی به زنان در استرالیا اعتراض کردند. سازمان‌دهندگان این تجمع در مقابل پارلمان استرالیا این راهپیمایی را «بزرگترین خیزش سراسری زنان در استرالیا» توصیف کرده‌اند. معترضان بر این باورند که واکنش دولت به مسئله تجاوز جنسی که خانم هیگینز مطرح کرد قانع‌کننده نبوده است. پس از اظهارات خانم هیگینز اتهام‌هایی درباره آزار و اذیت

شده است. روز دوشنبه (امروز) آقای پورتر گفت که پس از اینکه او شکایتی علیه تلویزیون استرالیا (ای بی سی) در رابطه با «تهمت زنی» طرح کرده، مجبور به کناره‌گیری از سمت خود به عنوان دادستان کل استرالیا شده است. نخست‌وزیر استرالیا همچنین لیندا رینولدز، وزیر دفاع را هم از سمت خود برکنار کرده. خانم رینولدز به ریختن هیگینز، یکی از دستیاران سابقش که می‌گوید مورد تجاوز قرار گرفته، توهین کرده بوده. قرار است لیندا رینولدز هم همچنان در کابینه استرالیا در سمتی دیگر بماند. حدود یک ماه و نیم پیش، خانم هیگینز، مشاور سیاسی سابق خانم رینولدز به رسانه‌ها گفت که در سال ۲۰۱۹ در دفتر خانم رینولدز در پارلمان استرالیا مورد حمله مردی قرار گرفته است. این مرد که از مشاوران سابق خانم رینولدز بوده؛ بعداً به دلیل دیگری اخراج شده است. لیندا رینولدز، رییس سابق خانم هیگینز، پس از اینکه او را «گاو دروغگو» خواند مجبور به عذرخواهی شد و به دستیار سابقش غرامت پرداخت کرد. کریستین پورتر و لیندا رینولدز هر دو از زمان مطرح شدن این شکایات در مرخصی استعلاجی هستند. نخست‌وزیر استرالیا در هفته‌های اخیر با مجموعه‌ای از گزارش‌های تکان‌دهنده درباره تجاوز، آزار جنسی و تبعیض جنسیتی در دولت و پارلمان به شدت برای پاسخگویی تحت فشار است.

اطلاعات روز: در پی اعتراضات به آزار و تعرض جنسی در استرالیا، اسکات موریسون، نخست‌وزیر این کشور با برکنار کردن دو عضو کابینه خود از تغییرات در دولت استرالیا خبر داد. نخست‌وزیر استرالیا همچنین از ارتقا مقام چند نماینده زن پارلمان در تغییرات کابینه خود خبر داد. به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، آقای موریسون دوشنبه ۲۹ مارس، پس از هفته‌ها فشار افکار عمومی کریستین پورتر را از سمت مسئول امور حقوقی، امنیت ملی و عمومی در دولت استرالیا برکنار کرد. او در یک سمت دیگر در کابینه استرالیا باقی می‌ماند. کریستین پورتر دیگر سمت دادستان کل استرالیا را هم نخواهد داشت و به زودی جانشین او تعیین خواهد شد. آقای پورتر که اکنون ۵۰ سال دارد، متهم شده که در سال ۱۹۸۸، زمانی که ۱۷ ساله داشته به یک دختر ۱۶ ساله تجاوز کرده است، او به شدت این اتهام را رد کرد. او به عنوان بالاترین مقام قضایی، یکی از مهمترین سمت‌های کابینه را در اختیار داشته و مسئول امور حقوقی و امنیت ملی و عمومی بود. جانشین او به عنوان دادستان کل به زودی تعیین می‌شود و میشائیلیا کش، جانشین او به عنوان مسئول امور حقوقی و امنیت ملی و عمومی دولت استرالیا شده است. به آقای پورتر، سمت پایین‌تر وزیر علوم و تکنولوژی داده

دیده‌بان حقوق بشر از قطر خواست قانون قیومیت مرد بر زن را لغو کند

سال گذشته، قطر به زنان اجازه داد بدون کسب اجازه قیوم مرد گواهی‌نامه رانندگی بگیرند اما زنان برای ازدواج مانند سایر کشورهای منطقه به اجازه قیوم مرد نیاز دارند. در گزارش دیده‌بان حقوق بشر آمده است زنان قطری نمی‌توانند قیوم اصلی فرزندان‌شان باشند حتی اگر حضانت قانونی داشته باشند.

تصمیم‌گیری زنان را تأمین کند ادامه می‌دهد. کمیته المپیک قطر نیز اعلام کرده است مساله برابری جنسیتی را بررسی و بازبینی می‌کند. طبق قوانین قطر، زنان مجرد زیر ۲۵ سال برای سفر به خارج از کشور به اجازه قیوم مرد نیاز دارند. همچنین شوهر یا پدر می‌توانند سفر زن را در هر سنی ممنوع کنند.

و حمایت اجتماعی پیشگام شد اما اکنون از همسایگان خود در منطقه عقب افتاده است. عربستان سعودی در سال ۲۰۱۹، قانون ضرورت اجازه قیوم مرد برای سفر زنان را لغو کرد. دفتر ارتباطات دولت قطر در واکنش به گزارش دیده‌بان حقوق بشر، با انتشار بیانیهای اعلام کرد: «دولت به اجراء معرفی و گسترش سیاست‌هایی که آزادی عمل و

اطلاعات روز: دیده‌بان حقوق بشر از قطر خواست قانون قیومیت مرد بر زن را لغو کند. دیده‌بان حقوق بشر اعلام کرد این قانون مانع تصمیم‌گیری مستقل زنان در مسائلی مانند ازدواج، سفر و دسترسی به خدمات بهداشتی باروری می‌شود. به گزارش ایران اینترنشنال، بنا بر اعلام دیده‌بان حقوق بشر، قطر در رعایت برخی حقوق زنان از جمله تحصیل

دکترهنی، اوبولگولواومالداری وزارت
وزارت زراعت، آبیاری و مالداری

معینیت مالی واداری
ریاست تهیه و تدارکات
آمریت تدارکات اجناس و خدمات غیر مشورتی

د افغانستان اسلامی جمهوریت
جمهوری اسلامی افغانستان

«اطلاعیه تصمیم اعطای قرارداد»

بدینوسیله به تاسی از ماده چهل و سوم قانون تدارکات به اطلاع عموم رسانیده می‌شود که وزارت زراعت، آبیاری و مالداری در نظر دارد تا پروژه تدارک ۱۵ قلم اجناس و وسایل تکنالوژی معلوماتی جهت وصل نمودن ریاست‌های زراعت ولایات به سیستم (VoIP) تحت داوطلبی باز داخلی با کد نمبر MAIL/PD/NCB/G77/1400 را به شرکت محترم خدمات لوژستیک آی‌گیت دارنده جواز نمبر (۴۱۶۱۱) به قیمت مجموعی مبلغ (۴,۵۴۷,۷۰۰) چهارمیلیون و پنج صد و چهل و هفت هزار و هفت صد افغانی اعطا نماید. اشخاص حقیقی و حکمی که هرگونه اعتراض در زمینه داشته باشند، می‌توانند اعتراض خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی هفت روز تقویمی طور کتبی توأم با دلایل آن به ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداری واقع کارته‌سختی، جمال‌مینه، وفق احکام ماده پنجاهم قانون تدارکات ارایه نمایند. این اطلاعیه به معنی عقد قرارداد نبوده و الی تکمیل میعاد فوق‌الذکر و طی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: ذکی دریابی zaki.daryabi2@gmail.com

سردبیر چاپی: م. علی جاوید مالکی ۰۷۰۲۲۷۷۵۰۶

سردبیر آنلاین: الیاس نواندیش

گزارش‌گران و خبرنگاران: ابودر ملک‌نژاد، جلیل رونق، خادم‌حسین کریمی، سهراب سروش، عابر شایگان، عبدالواحد حیدری، عصمت‌الله سروش، لطف‌علی سلطانی، لیاقت لایق، هادی خوشنویس و واجد روحانی

مترجم: جلیل پژواک

ویراستار: شیر مهریار

صفحه آرا: رضا مظفری

ارتباطات و روابط عمومی: محمدحسین جویا

شماره تماس: ۰۷۹۷۴۳۵۷۷۷ - ۰۷۶۷۱۵۲۰۶۲

ایمیل: dailyetilaatroz@gmail.com

توزیع: کانون فرهنگی زنگ صبح ۰۷۴۴۰۱۹۵۲

شماره تماس: ۰۷۲۹۱۱۹۵۵۱ - ۰۲۰۲۵۰۰۱۸۷

آدرس: کابل، کارته‌سه

mjoya.dailyetilaatroz@gmail.com

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوري اسلامي افغانستان
د کورنۍ، اوبو، کولواو مالدارۍ وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالدارۍ
معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تدارکات
بخش پروژه های بانک جهاني

پروژه اضطراري زراعتي و مصونيت غذايي

پروجکت نمبر P174348

گرنټ نمبر: ARTF Grant Number P174348 - D7120/AF

اسم پروژه: Procurement of (IT Accessories) وسایل تکنالوژی معلوماتي

اطلاعيه تصميم اعطای قرارداد

بدینوسیله به تاسی از حکم شماره ۵.۷۸ طرز العمل تدارکات بانک جهانی و شرطنامه معیاری بانک جهانی قسمت اطلاعیه تصمیم اعطای قرارداد به اطلاع عموم رسانیده می‌شود، که ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري در نظر دارد، قرارداد (Procurement of (IT Accessories) وسایل تکنالوژی معلوماتي تحت شماره تشخصیه (AF/MAIL/EAT-204876-GO-RFB) را به شرکت نیوتکنو زون دارنده جواز نمبر ۰۱۰۱-۱۰۶۴۱-کمپیوتر پلازا چهارراهی حاجی تعقوب، شهر نو، کابل، افغانستان به قیمت مجموعی مبلغ ۱۵,۴۹۹,۴۷۳.۲۰ (پانزده میلیون و چهارصد و نود و نه هزار و چهارصد و هفتاد و سه اعشاریه بیست افغانی) اعطاء نماید. اشخاص حقیقی و حکمی که هرگونه اعتراض در زمینه داشته باشند، می‌توانند درخواست خویش را از تاریخ نشر این اعلان الی ده (۱۰) روز کاری طور کتبی توأم با دلایل آن به ریاست تهیه و تدارکات وزارت زراعت، آبیاری و مالداري وفق احکام شماره ۵.۷۸ طرز العمل تدارکات بانک جهانی ارائه نمایند. این اطلاعیه به معنی عقد قرارداد نبوده و الی تکمیل میعاد فوق‌الذکر و طی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

Notification of Intention to Award

Employer: Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock (MAIL)

Project: Emergency Agriculture & Food Supply (EATS) Project

Contract title: Procurement of (IT Accessories) وسایل تکنالوژی معلوماتي

Country: Islamic Republic of Afghanistan

Loan No./Credit No./Grant No.: ARTF Grant Number P174348- D7120/AF

Project ID No: P174348

RFB No: AF/MAIL/EATS-204876-GO-RFB

This Notification of Intention to Award (Notification) notifies you of our decision to award the above contract. The transmission of this Notification begins the Standstill Period.

During the Standstill Period you may:

- Request a debriefing in relation to the evaluation of your Bid, and/or
- Submit a Procurement-related Complaint in relation to the decision to award the contract.

1. The successful Bidder

Name:	New Technozone Computer Co Ltd
Address:	City Computer Plaza Office A17-18, Shari Naw, Kabul, Afghanistan
Contract price:	15,499,473.20 Afghani

2. Other Bidders:

Name of Bidder	Bid price	Evaluated Bid price (if applicable)
New Technozone Computer Co Ltd	16,405,200.00	15,499,473.20
Khwezun Logistic Services Company	16,740,000.00	16,405,200.00
Kinetic Logistic and Trading Ltd	21,653,533.00	21,653,533.00
Neuzen Technology Service	204,250.00	15785461.25

3. Reason/s why your Bid was unsuccessful

The main reason for the non-responsive bidders are:

A) High Price,

4. How to request a debriefing?

DEADLINE: The deadline to request a debriefing expires at midnight on 10-april-2021 at 12:00 AM local time.

You may request a debriefing in relation to the results of the evaluation of your Bid. If you decide to request a debriefing your written request must be made within three (3) Business Days of receipt of this Notification of Intention to Award.

Provide the contract name, reference number, name of the Bidder, contact details; and address the request for debriefing as follows:

Attention: [Mohammadullah Sahil]

Title/position: [Procurement Director]

Agency: [Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock]

Email address: mohammadullah.sahil@mail.gov.af

If your request for a debriefing is received within the 3 Business Days deadline, we will provide the debriefing within five (5) Business Days of receipt of your request. If we are unable to provide the debriefing within this period, the Standstill Period shall be extended by five (5) Business Days after the date that the debriefing is provided. If this happens, we will notify you and confirm the date that the extended Standstill Period will end.

The debriefing may be in writing, by phone, video conference call or in person. We shall promptly advise you in writing how the debriefing will take place and confirm the date and time.

If the deadline to request a debriefing has expired, you may still request a debriefing. In this case, we will provide the debriefing as soon as practicable, and normally no later than fifteen (15) Business Days from the date of publication of the Contract Award Notice.

5. How to make a complaint?

Period: Procurement-related Complaint challenging the decision to award shall be submitted by midnight, [10-april-2021] (12:00 AM).

Provide the contract name, reference number, name of the Bidder, contact details; and address the Procurement-related Complaint as follows:

Attention: [Mohammadullah Sahil]

Title/position: [Procurement Director]

Agency: [Ministry of Agriculture, Irrigation and Live Stock]

Email address: [mohammadullah.sahil@mail.gov.af]

At this point in the procurement process, you may submit a Procurement-related Complaint challenging the decision to award the contract. You do not need to have requested, or received, a debriefing before making this complaint. Your complaint must be submitted within the Standstill Period and received by us before the Standstill Period ends.

Further information:

For more information see the Procurement Regulations for IPF Borrowers (Procurement Regulations)[<https://policies.worldbank.org/sites/ppf3/PPFDocuments/Forms/Disp-Page.aspx?docid=4005>] (Annex III). You should read these provisions before preparing and submitting your complaint. In addition, the World Bank's Guidance "How to make a Procurement-related Complaint" [<http://www.worldbank.org/en/projects-operations/products-and-services/brief/procurement-new-framework#framework>] provides a useful explanation of the process, as well as a sample letter of complaint.

In summary, there are four essential requirements:

You must be an 'interested party'. In this case, that means a Bidder who submitted a Bid in this bidding process and is the recipient of a Notification of Intention to Award.

The complaint can only challenge the decision to award the contract.

You must submit the complaint within the period stated above.

You must include, in your complaint, all the information required by the Procurement Regulations (as described in Annex III).

6. Standstill Period

DEADLINE: The Standstill Period is due to end at midnight on 10-april-2021 at 12:00AM (local time).

The Standstill Period lasts ten (10) Business Days after the date of transmission of this Notification of Intention to Award.

The Standstill Period may be extended as stated in Section 4 above.

با پایان کووید ۱۹، کووید ۲۱ آغاز می‌شود

ویروس کرونا در حال تغییر است؛ همین‌طور بیماری ناشی از آن

صف کشیدند تا این‌که موجودی انبار تمام شد. «امون تالاج»، پزشکی که مسئول نظارت بر مراقبت‌های بالینی در جوامع کم‌درآمد نیویورک است، می‌گوید: «اگر ۳ هزار نوبت در نظر بگیریم در یک چشم به هم زدن پر می‌شود.» تقاضا ظاهراً در حال افزایش است. تالاج می‌گوید که اگر منبع کافی وجود داشته باشد، تیم او می‌تواند هر روز ۴۰ هزار دُز واکسن به مردم ارائه دهد. او می‌گوید که ما باید به این مرحله از عرضه‌ی واکسن به زودی برسیم. کاخ سفید می‌گوید که کمبودی واکسن در هفته‌های آینده رفع می‌شود.

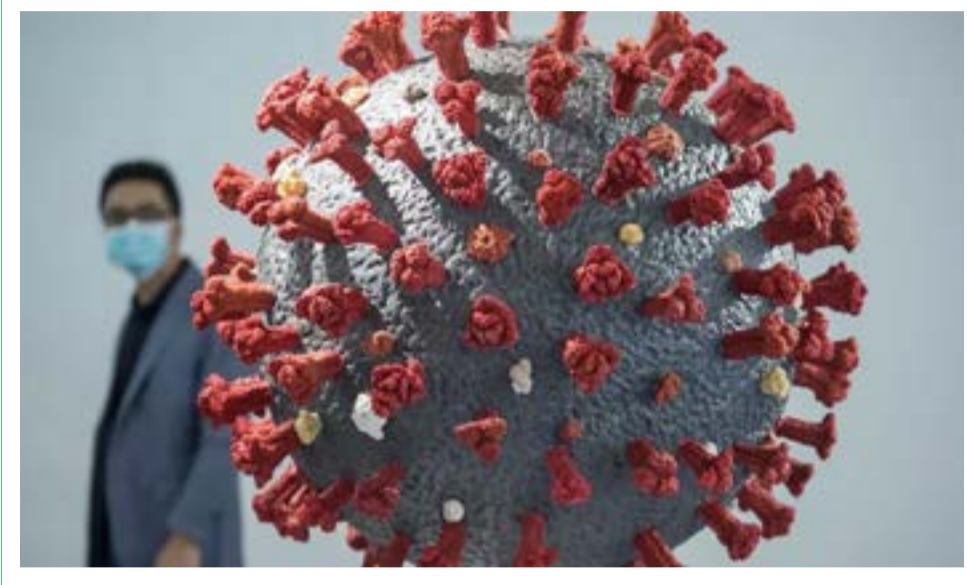
کارزار واکسیناسیون مطمئناً ماهیت کرونا را از جهات غیرمنتظره تغییر می‌دهد. زیست‌گاه این ویروس در حال تغییر است. ممکن است هنوز در مجاری بینی یک فرد واکسینه‌شده باقی بماند اما احتمالاً به داخل ریه‌ها نمی‌تواند راه یابد. پرسش کلیدی این است که مصونیت در برابر این ویروس به سرعت در حال جهش چه مدت طول می‌کشد؟ آزمایش‌های بالینی نشان داده است که واکسن‌ها تاکنون در جلوگیری از موارد جدی ابتلا به این ویروس فوق‌العاده عمل کرده‌اند، اما هنوز مشاهده نشده است که مصونیت ناشی از واکسن طی مدت طولانی چگونه از بین می‌رود.

از آن‌جا که کووید ۱۹ فقط حدود یک سال است که انسان‌ها را آلوده می‌کند، نمی‌توان به طور دقیق گفت که واکنش‌های ایمنی بدن در برابر این ویروس چگونه عمل می‌کنند. ویروس‌های کرونا که باعث سرماخوردگی عادی می‌شود، بعد از یک یا دو سال می‌تواند دوباره همان فرد را آلوده کند. تحقیقات اولیه در مورد واکسیناسیون کووید ۱۹ نشان می‌دهد که افراد در برابر این ویروس سطح بالایی از آنتی‌بادی را در بدن خود تولید می‌کنند اما این آنتی‌بادی‌ها حدود یک ماه پس از واکسن شروع به افت می‌کنند. پاسخ «مرکز کنترل و پیش‌گیری بیماری‌ها» در ایالات متحده در مورد این‌که مصونیت پس از واکسن چه مدت دوام می‌آورد این است: «ما نمی‌دانیم.»

آنتی‌بادی‌ها اما کل داستان مقابله با یک ویروس نیستند. «مونیکا گاندی»، متخصص بیماری‌های واگیردار در «دانشگاه کالیفرنیا» معتقد است که ما حتا پس از کاهش سطح آنتی‌بادی در بدن‌مان، توسط سایر میکائیسیم‌های ایمنی که در بدن وجود دارد به خوبی محافظت می‌شویم. پژوهش او بر این مسأله تمرکز دارد که چگونه ویروس «اچ‌آی‌وی» یا ایدز در برابر میکائیسیم‌های ایمنی مقاومت می‌کند و سیستم ایمنی بدن به ویژه «سلول‌های تی» را تضعیف می‌کند. او می‌گوید که سلول‌های تی و «سلول‌های بی» خاطره‌ای از عفونت‌های قبلی را در خود ذخیره می‌کنند و در کل برای حفظ مصونیت طولانی مدت در برابر ویروس‌ها مهم‌تر از آنتی‌بادی‌ها هستند. هم‌اکنون شواهد اطمینان‌بخش وجود دارد که نشان می‌دهد بخشی از این سلول‌ها می‌تواند خاطره‌های ماندگار را از ویروس «سارس-کوو-۲» (پاتوزن کووید ۱۹) ایجاد کنند. اخیراً گروهی از پژوهش‌گران غدد لنفاوی افراد واکسینه‌شده را نمونه‌برداری کردند و متوجه رشد «بسیار چشم‌گیر» سلول‌های تی پس از واکسیناسیون افراد موردنظر شدند. تیم دیگری از پژوهش‌گران در مقاله‌ای که ماه فبروری در مجله «ساینس» منتشر شد، دریافته‌اند که سلول‌های تی تولیدشده در افرادی که مبتلا به کووید ۱۹ شده بودند، به‌نظر می‌رسد که نیم عمر سلول‌های تی را دارند که در وجود افراد بر اثر واکسینه‌شدن در برابر تب زرد ایجاد می‌شود (مصونیت در برابر تب زرد معمولاً مادام‌العمر است).

نشانه‌ی امیدوارکننده دیگر از کسانی ناشی می‌شود که در سال ۲۰۰۳ به ویروس کرونای «سارس» مبتلا شده بودند. سلول‌های تی افرادی که در سال ۲۰۰۳ به سارس مبتلا شده بودند ۱۷ سال بعد در جریان آزمایش، پروتئین این ویروس را به خوبی تشخیص دادند. گاندی معتقد است که این حافظه گرچه همیشه به اندازه داشتن آنتی‌بادی‌های خنثاکننده در خون افراد، مصونیت نمی‌آورد اما به احتمال زیاد برای جلوگیری از ابتلا به موارد شدید این بیماری کافی است. او فکر می‌کند که ما احتمالاً از ابتلا به موارد شدید کووید ۱۹ مصونیت مادام‌العمر خواهیم داشت.

اگر چنین باشد، کووید ۲۱ فوئش یک نسخه خفیف و کم‌تر کشنده بیماری خواهد بود که سال گذشته را با آن شروع کردیم. گاندی می‌گوید: «سناریوی بدترین حالت این است که ما آن‌را سرماخوردگی تلقی کنیم. سناریوی بهترین حالت

از دست دهد. با این وجود ما خسارات ناشی از آنفولانزا را در محدوده «ضرر قابل قبول» می‌بینیم. برای جلوگیری از گسترش و نیز معالجه افراد مبتلا، تلاش‌ها و منابع زیادی صرف مقابله با بیماری‌هایی همچون مالاریا، ایدز، آنفولانزا و بسیاری دیگر از بیماری‌های ویروسی می‌شود. اما جنگ جهانی که منحصرأ علیه ویروس سارس-کوو-۲ از سال ۲۰۲۰ آغاز شد، رنگ می‌بازد و سربازان ترک جبهه می‌کنند. ما به جای تلاش برای ساختن آینده‌ای پسا کرونا، آینده‌ای که در آن جهان کرونا را پشت سر گذاشته است، رفته رفته این بیماری را به عنوان یکی دیگر از جنبه‌های ناگوار اما اجتناب‌ناپذیر زندگی مدرن قبول می‌کنیم.

این نسخه از کووید ۲۱ خطرناک‌ترین نسخه خواهد بود؛ نه به این دلیل که ویروس جهش‌های جدید شومی را تجربه کرده است و نه به این دلیل که واکسن‌های ما ناکافی است. بلکه خطر آن ناشی از عادی‌شدن آن خواهد بود. همان‌طور که بیواتیسسیست «جکی سکلی» در سال ۲۰۰۴ نوشت، بیماری‌ها «تا حدی در نتیجه افزایش توقع‌های مرتبط با سلامت و تا حدی به دلیل تغییر در توانایی تشخیص تغییر می‌کنند. اما دلیل اصلی آن آمیزه‌ای از دلایل اجتماعی و اقتصادی است.» بیماری‌ها همراه با نحوه‌ی درک ما از آن‌ها و واکنش ما نسبت به آن‌ها تغییر می‌کنند.

ما اکنون در نقطه عطفی قرار داریم که ماهیت این بیماری را تغییر خواهد داد. بدترین آینده، آینده‌ای است که در آن ما نتوانیم معیارهای اخلاقی خود را تغییر دهیم؛ آینده‌ای است که در آن خطر کووید ۲۱ را بر اساس استانداردهای سال ۲۰۲۰ بسنجیم. اگر کشورهای ثروت‌مند که دسترسی زودهنگام به واکسن دارند، با کاهش موارد ابتلا در میان مردم‌شان یا با خفیف‌شدن این بیماری در جوامع‌شان کارزار جهانی واکسیناسیون دوام‌دار را رها کنند، ما همچنان با یک بیماری‌ای سروکار خواهیم داشت که می‌تواند جهان را تا مدت نامعلومی بیازارد (و منجر به عقب‌گرد در همه جا شود).

خودداری از گرفتاری در دام چنین کوتاه‌نگری‌ای، چالش اصلی جهان در امر مقابله با کووید ۲۱ خواهد بود. این چالش مشکلات سیستماتیک‌ای را که در جریان همه‌گیری کووید ۱۲ شاهدش بودیم، تشدید خواهد کرد. بیشتر آسیب‌هایی که ویروس به صورت غیرمستقیم بر جامعه جهانی وارد کرده است، تشدید نامنی غذایی و مسکن یا محدودکردن دسترسی به خدمات پزشکی بوده است. حکومت‌جو بایدن علم را اولویت داده است و بر توسعه روش‌های پیش‌گیرانه جامع تمرکز کرده است. دیگر رهبری ایالات متحده «هیدروکسی کلروکین» را تبلیغ نمی‌کند، به مردم تزریق مواد «ضدعفونی‌کننده» به خودشان را توصیه نمی‌کند و به بیگانه‌هراسی دامن نمی‌زند. ما ناگهان نظم را حس می‌کنیم اما این آغاز راه است نه پایان آن. جهان وحشت و ترس سال گذشته را پشت سر گذاشته است. اکنون در مرحله‌ای از این همه‌گیری قرار داریم که در آن باید از تمرکز بر برنامه‌های اضطراری غیرهماهنگ به سمت اقدامات هماهنگ برای ریشه‌کن کردن یک بیماری یک‌بارگام برداریم. به‌رغم ناشناخته‌های بسیار درباره‌ی این که مصونیت در برابر ویروس کرونا چقدر دوام می‌آورد و ما تا چه زمان شاهد موارد ابتلا به این بیماری خواهیم بود، ما اکنون از دانش و منابع لازم برای یافتن پاسخ‌ها مان برخورداریم. اگر کووید ۲۱ را شکست دهیم، آمار مرگ می‌تواند در لحظه صفر شود.

دکتر جیمز همبلین نویسنده همکار آتلانتیک است. او همچنین در دانشکده بهداشت عمومی دانشگاه ییل تدریس می‌کند و مجری برنامه «فصله‌گذاری اجتماعی» و نویسنده کتاب «تمیز: تازه‌های علم درباره پوست» است.

این است که ما به ایمنی گله‌ای برسیم و ویروس تقریباً از بین برود.»

اما برخی دیگر انتظار دارند که با «بدترین سناریوی بدترین حالت» روبرو شویم؛ سناریویی که در آن مصونیت در برابر این بیماری شدید، موقتی باشد. «ویلیام هاسلتین»، زیست‌شناس و استاد سابق «دانشگاه هاروارد» از این سناریو هشدار می‌دهد و می‌گوید: «به‌نظر من واضح است که نظریه مصونیت ناشی از سلول‌های تی دوام نخواهد آورد.» گرچه سلول‌های خاطره‌ی ما می‌توانند همچنان قادر به تشخیص ویروس کرونا باشند، اما این لزوماً به معنای محافظت معنادر از ما در برابر این ویروس نخواهد بود. بیماری ناشی از کرونا شاید در بار دوم یا پس از واکسیناسیون خفیف‌تر باشد، اما هاسلتین معتقد است که با ادامه جهش ویروس کرونا بیماری ناشی از آن نیز بدتر خواهد شد. هاسلتین مصونیت گله‌ای را «توهم» می‌خواند. او می‌گوید: «از مصونیت گله‌ای چیزی فراتر از مصونیت گله‌ای فصلی نصیب‌مان نخواهد شد. ما ۶۰ سال است ویروس‌های خانواده کرونا را می‌شناسیم و تجربه داریم و می‌دانیم آن‌ها هرساله بر می‌گردند.»

با این‌حال حتا نسخه بد کووید ۲۱ تفاوت زیادی با نسخه بد کووید ۱۹ خواهد داشت. با وجود واکسن از میلیون‌ها مورد بیماری شدید پیش‌گیری خواهد شد اما افراد واکسینه‌شده به تقویت‌کننده‌های ایمنی در فواصل منظم نیاز خواهند داشت. هاسلتین می‌گوید: «واکسن‌ها مدرنا و فایزر به طرز تکان‌دهنده‌ای تقلید خوبی از عفونت طبیعی هستند، اما تأکید بر این واقعیت که این واکسن‌ها احتمالاً مصونیت موقتی می‌آورند، بسیار مهم است. منظور از موقتی، مصونیت یک یا دو ساله است.» این یعنی جهان به سیستم تولید و توزیع واکسن بهتری نیاز دارد. به‌روزنگه‌داشتن سیستم ایمنی مردم با تزریق‌های سالانه یا شش ماهه چالش عظیم خواهد بود. و اگر آمار ابتلا بالا رود و ویروس همچنان فراگیر باشد، حتا افراد واکسینه‌شده نیز ۱۰۰ درصد در برابر خطر مصون نخواهند بود.

در پایان هاسلتین به من گفت که باید به دنبال واکسن همگانی باشیم که در برابر تمام گونه‌های جهش‌یافته سارس-کوو-۲ و همچنین ویروس‌هایی که در آینده از خانواده ویروس کرونا ظهور خواهند کرد، مصونیت آورد. پژوهش‌های اولیه که در آن از «فناوری ایمن‌سازی نانو» استفاده شده، نویدبخش است. در این روش ویروس‌های مختلف ترکیب می‌شوند و هدف، توسعه یک محصول نهایی همه‌کاره است. دکتر فائوچی و همکارانش سال‌هاست که به دنبال یک واکسن همگانی برای آنفولانزا هستند و سرانجام اکنون نشانه‌های از موفقیت را در این تلاش‌شان می‌بینند. توسعه یک واکسن همگانی در برابر ویروس کرونا از لحاظ تئوری با مانع کمتری روبرو است زیرا ساختار این ویروس ساده‌تر است و به راحتی تغییر نمی‌کند. با پایان یافتن مسابقه تولید نسل فعلی واکسن‌های کووید ۱۹، رقابت بر سر تولید واکسن همگانی در برابر این ویروس آغاز می‌شود.

بین دیدگاه گاندی و هاسلتین یک دیدگاه به شدت نگران‌کننده دیگر وجود دارد. تصور کنید که واکسن‌های به خوبی کار کنند اما اثر آن‌ها محدودیت زمانی داشته باشد. در آن صورت ابتلا به کووید ۱۹ هنوز می‌تواند شدید و حتا مرگبار باشد. واکسیناسیون آمار ابتلا به موارد جدی و میزان مرگ‌ومیر را به طور قابل توجهی کاهش می‌دهد اما به صفر نمی‌رسد. و ما به مرور زمان عادت می‌کنیم که فکر کنیم اوضاع «خوب» است.

به عبارت دیگر جهانی را تصور کنید که در آن بیماری ادامه دارد و به عنوان چیزی که کشندگی‌اش بسیار کمتر از سال گذشته است، قابل‌قبول واقع شده است؛ مانند آنفولانزا. جهان ممکن است سالانه صدها هزار نفر را به دلیل ابتلا به آنفولانزا